

Groß Strehliker Kreis-Blatt.

Groß Strehlig, den 9. Februar 1921

Erscheint jeden Mittwoch. Jährlicher Bezugspreis 8 Mark. An Inserationsgebühren sind für die Kleinsp. Zeile über deren Raum 50 Pfg. zu zahlen. Inserate werden bis Dienstag früh 8 Uhr angenommen.

Inhalt: Zarządzenie str. 33. — Sledztwo za zbrodniażami str. 33. — Dotyczy podziału cukru dla pańców str. 34. — Górnośląski związek dostawy ziemi str. 34. — Mianowanie str. 35. — Prośby jakiekolwiek bądź rodzaju str. 35. — Ustanowienie środków przeciw brakowi mieszkań str. 36. — Dotyczy podziału paszy mleko pomażającej str. 40. — Kradzież znaczków cukrowych str. 40. — Osobistości str. 40. — Zestawienie rachunków gminnych str. 41.

Inhalt: Bestimmung S. 33. — Ermittlung von Verbrechern S. 34. — Betrifft Vienenzuertheilung S. 34. Landlieferungsverband Oberschlesien S. 35. — Bekanntmachung S. 35. — Gesuche irgendwelcher Art S. 36. Verordnung über Maßnahmen gegen Wohnungsmangel S. 36. — Betrifft: Verteilung von Milchleistungsfutter S. 40. — Judemarken Diebstahl S. 40. — Personalien S. 41. — Aufstellung der Gemeinderrechnungen S. 41.

Zarządzenie.

Prefekt, Dyrektor Departementu Spraw Wewnętrznych, zważywszy postanowienie Komisji Międzysejuszniczej Rządzącej i Plebiscytowej Górnego Śląska zakazujące wprowadzanie do obszaru Górnego Śląska gazety zatytułowanej „Schlesische Zeitung” wydawanej w Wroclawie zważywszy Rozporządzenie tejże Komisji Międzysejuszniczej Rządzącej z dnia 1go czerwca 1920r. dotyczące wydawnictw periodycznych i nie periodycznych, postanawia:

Artykuł 1.

Wprowadzanie do obszaru Górnego Śląska gazety zatytułowanej „Schlesische Zeitung” wydawanej w Wroclawiu jakoteż przedań lub wystawianie publiczne, rozpowszechnianie lub rozdawanie, wystawianie, na miejscach publicznych treści lub wyciągów z tejże gazety są zakazane na obszarze Górnego Śląska aż do dnia 11go lutego 1921r. włącznie.

Artykuł 2.

Kto zawini przeciw niniejszym przepisom, karany będzie albo więzieniem (od 15 dni do 3 miesięcy), albo grzywną (od 300 marek do 3000 marek.)

Artykuł 3.

Numer 47 gazety zatytułowanej „Schles. Zeitung” zawierający artykuły, które spowodowały zastosowanie przepisów Artykułu pierwszego niniejszego Zarządzenia, będzie obłożony aresztem, jakoteż wszystkie numery następne tejże gazety aż do dnia 11go lutego 1921r. włącznie, które byłyby już wprowadzone lub któreby w przyszłości były wprowadzone do obszaru Górnego Śląska.

Exemplarze obłożone aresztem będą zniszczone za staraniem Kontrolorów powiatowych.

Artykuł 4.

Kontrolerzy powiatowi są wyznaczeni do wykonania niniejszego Zarządzenia.

Odpis niniejszego Zarządzenia będzie wystawiony na miejscu publicznym zwykle przeznaczonym dla obwieszczeń urzędowych.

Opole, dnia 28go stycznia 1921r.

ANJUBAULT.

Bestimmung.

Der Präfelt, Direktor des Departementis des Innern, gemäß dem Beschluß der Interalliierten Regierungen- und Plebiszitkommission für Oberschlesien, der die Einführung der Zeitung „Schlesische Zeitung” aus Breslau in das obereschlesische Gebiet verbietet, gemäß der Verordnung der obengenannten Regierungskommission für Oberschlesien vom 7. Juni 1920 betreffs die periodisch und nicht periodisch erscheinenden Zeitschriften und Zeitungen, bestimmt folgendes:

Artikel 1.

Die Einführung in das obereschlesische Gebiet, der Verkauf, das offensichtliche Aushängen, das Austragen, die Verbreitung, die Verteilung der Zeitung „Schlesische Ztg.” aus Breslau, das Anschlagen ihres Textes oder der Auszüge aus derselben ist in dem Abstimmungsgebiet bis zum 11. Februar 1921 einschließlic verboten.

Artikel 2.

Zu widerhandlungen gegen vorstehende Vorschriften werden mit Haft (15 Tage bis zu 3 Monaten) oder mit Geldstrafe (500 Mark bis zu 5000 Mark) bestraft.

Artikel 3.

Es werden beschlagnahmt die Nummer 47 der Zeitung „Schlesische Zeitung” deren Inhalt die Anwendung der Kraft obestehenden Artikels getroffenen Maßnahmen begründet, sowie die bis zum 11. Februar 1921 erschienenen Nummern derselben Zeitung, die in das obereschlesische Gebiet eingeführt worden sind oder werden sollten.

Die beschlagnahmten Exemplare werden durch den Kreiskontrolleur vernichtet.

Artikel 4.

Die Kreiskontrolleure sind mit der Ausführung vorstehender Bestimmung beauftragt. Eine Abschrift derselben ist an die für das Anschlagen amtlicher Dokumente bestimmte Anschlagtafeln anzufragen.

Oppeln, am 28. Januar 1921.

ANJUBAULT.

Sledztwo za zbrodniarzami.

Służąc Emilie Plewa z Hohenbirken, w powiecie raciborskim, urodzoną dnia 6. września 1893r. w Dittmerau, w powiecie głupczyckim, znalezioną dnia 3. bm. w przykrytej studni przy szopie mulej kolejki w Plania przy Raciborzu zamordowaną. Plewa została uduszona powozem.

Opuszczając służbę na probostwie w Hohenbirken udala się 1. bm. przed poł. koło godz. 46 z Hohenbirken na dworzec do Raciborza. Według znalezionej ręcznej torebki można przypuścić, że Plewa została zamordowana mniej więcej 40 kroków przy drewnianym moście tak zwanem „Prinzgrabenbrücke“, później zaś zaniesiono ją do studni, leżącej mniej więcej 150 kroków od miejsca zamordowania i po usunięciu przykrycia studni tam wrzucono.

Rządam śledzenia sprawcy lub sprawców i zapewniam nagrodę

8000 marek

temu, który sprawcę lub sprawców schwyci lub tak do wiadomości poda, aby sądowe ukaranie nastąpić mogło.

Wrazie potrzebnego podziału nagrody zastrzegam sobie podział takowej, wykluczając drogę prawną. Opole, dnia 21. stycznia 1921r.

Prezydent rejencyjny. W zast. Tidick.

Sledztwo za zbrodniarzami.

Dnia 4. bm. popł. między godziną 4i5. zastrzelono chałupnika Sus z Siedziut, Pechhütte, przy Głogówku.

Blizsze szczegóły nie są znane.

Rządam śledzenia sprawcę lub sprawców i zapewniam nagrodę

10 000 marek

temu, który sprawcę lub sprawców schwyci lub tak do wiadomości poda, aby sądowe ukaranie nastąpić mogło.

Wrazie potrzebnego podziału nagrody, zastrzegam sobie podział takowej, wykluczając drogę prawną. Opole, dnia 21. stycznia 1921r.

Prezydent rejencyjny. W zast. Tidick.

Sledztwo za zbrodniarzami.

Dnia 14. bm. po poł. około godz. 1. została pocztą w Kostuchna w powiecie Pszczyńskim na drodze od domu pocztę aż do dworca od dwóch do tego czasu nieznanymi bandytów napadnięta i obrabowana. Jeden z towarzyszy pocztę, listowy Lismański został ciężko ranny strzałem pistoletu.

Rządam śledzenia sprawców i zapewniam nagrodę

5000 marek

temu, który sprawców schwyci lub tak do wiadomości poda, aby sądowe ukaranie nastąpić mogło.

Wrazie potrzebnego podziału nagrody zastrzegam sobie podział takowej, wykluczając drogę prawną. Opole, dnia 22. stycznia 1921r.

Pkezydent rejencyjny. Z pol.: v. d. Lüh.

Dotyczy podziału cukru dla pszczół

Pszczelarze!

Tym razem mamy 15 funtów cukru dla pszczół po cenie krajowej. Podział w dwóch ratach, dla wyżywienia na wiosnę najpierw 6 funtów. Postępowanie jak najmożliwiej proste, ponieważ sprawa śpieszy. Cukier otrzymają według zeszłorocznych

Ermittelung von Verbrechern.

Am 3. d. Mts. wurde das Dienstmädchen Emilie Plewa aus Hohenbirken, Kreis Ratibor, geboren am 6. 9. 93 zu Dittmerau, Kr. Leobischitz in einem verbesten Brannen, an dem Lokomotivschuppen der Kleinbahn Plania bei Ratibor, ermordet und beraubt aufgefunden. Dieselbe war mit einem Stricke erbroffelt worden.

Nach Aufgabe ihres Dienstes in der Pfarrei in Hohenbirken ging dieselbe am 1. d. Mts. gegen 6½ Uhr vorm. von Hohenbirken zur Bahn nach Ratibor. Nach dem Aufinden des Handtäschchens der Plewa maß dieselbe etwa 40 Schritt vor der hölzernen Klinggrabenbrücke ermordet, und nach dem etwa 150 Schritt entfernten Brannen getragen, und nach Beseitigung des Balkendeckels hineingeworfen worden sein.

Ich fordere zur Nachforschung nach dem bezw. dem Tätern auf und sichere eine Belohnung von

8000 Mark

demjenigen zu, der den bezw. die Täter ergreift oder so zur Anzeige bringt, daß gerichtliche Bestrafung erfolgen kann.

Eine erforderlich werdende Verteilung der Belohnung behalte ich mir unter Ausschluß des Rechtsweges vor.

Oppeln, den 21. Januar 1921.

Der Regierungspräsident. J. B.: Tidick.

Ermittelung von Verbrechern.

Am 4. d. Mts. zwischen 4 und 5 Uhr nachm. wurde der Häusler Sus aus Siedziut, Pechhütte, bei Oberglogau erschossen.

Nähere Einzelheiten sind z. Zt. nicht bekannt.

Ich fordere zur Nachforschung nach dem bezw. dem Tätern auf und sichere eine Belohnung von

10000 Mark

demjenigen zu, der den bezw. die Täter ergreift oder so zur Anzeige bringt, daß gerichtliche Bestrafung erfolgen kann.

Eine erforderlich werdende Verteilung der Belohnung behalte ich mir unter Ausschluß des Rechtsweges vor.

Oppeln, den 21. Januar 1921.

Der Regierungspräsident. J. B.: Tidick.

Ermittelung von Verbrechern.

Am 14. d. Mts. gegen 1 Uhr nachm. wurde die Post Kostuchna, Kreis Blech auf dem Wege vom Postgebäude Kostuchna nach dem Bahnhof Kostuchna von 2 bisher unerkannt gebliebenen Banditen überfallen und beraubt. Einer der beiden Begleiter der Postbote Lismański wurde durch Pistolenschuß schwer verwundet.

Ich fordere zur Nachforschung nach den Tätern auf und sichere eine Belohnung von

5000 Mark

demjenigen zu, der die Täter ergreift oder so zur Anzeige bringt, daß gerichtliche Bestrafung erfolgen kann.

Eine erforderlich werdende Verteilung der Belohnung behalte ich mir unter Ausschluß des Rechtsweges vor.

Oppeln, den 22. Januar 1921.

Der Regierungspräsident. J. A.: v. d. Lüh.

Betrifft: Bienenzuckerverteilung.

Immer!

Diesmal gibt es 15 Pfund Bienenzucker zum Inlandspreise. Verteilung in zwei Raten, zur Frühjahrsfütterung zunächst 6 Pfund. Verfahren möglichst einfach, da Eile tut. Nach den vorjährigen Ortslisten erhalten die Provin-

dot. zwiazki prowincyjne a od tych zwiazki miejscowe. Te ostatnie rozdziela go pszczelarzom swych obwodów (członkom) równie według obecnej liczby roji. Odzie dla przybytku lub wybytku roji mniej albo więcej jak 6 funtów wydane będą, tam różnica przy drugim podziale wyrównana zostanie. Każdy pszczelarz otrzyma przy końcu cale 15 funtów. Kto ale jeszcze młód dla chorych winien oddać, ten nie otrzyma cukru.

Wydawanie może nastąpić tylko za urzędowym poświadczaniem liczby roji i za pokwitowaniem. To można zrobić na kartce, mniejszej tak:

Pszczelarz ma roji pszczoł przelazanych przez zimę.

Zarząd miejscowy (pieczętka i podpis) funtów cukru otrzymał.

(nazwisko pszczelarza).

Zwiazki miejscowe zbierają te kartki i dostawiają je osobiscie lub listem zapisanym zwiazkowi prowincyjnemu.

Pruski komisarz państwowy dla aprowizacyi.

Górnośląski zwiazek dostawy ziemi.

Na mocy ustawy dla Górnośląskiego zwiazku dostawy ziemi potwierdzonej przez pana ministro rolnictwa, Królewsczyzny i lasów zostali dnia 10ga stycznia 1921r wybrani:

- 1.) na przewodniczącego zarządu:
 - a) pan b. naczelnik powiatu Penner z Zawieś.
- 2.) na zastępcę przewodniczącego zarządu:
 - a) pan radca górnicy Besser z Giszwałdu.
- 3.) na dalszych członków zarządu:
 - a) pan adwokat Meynen z Świerkonia,
 - b) pan właściciel majoratu von Bergwelt-Baildon z Górnośląska,
 - c) pan właściciel dóbr von Wichelhaus z Schönwitz,
- 4.) na zastępców dalszych członków zarządu:
 - a) pan właściciel majoratu von Bank z Wojnowic
 - b) pan radca rejencyjny baron von Hundt und Alt-Grottkau z Reilmannsdorf.
 - c) pan właściciel dóbr von Studnitz z Szywałdu.
- 5.) na członków wydziału:
 - a) pan tajny radca rejencyjny von Hauenschild z Tschaidt,
 - b) pan hrabia von Strachwitz z Kamienia,
 - c) pan właściciel dóbr Jerzy Gerstenberg z Chrościny,
 - d) pan adwokat Dr. Endlich z Karlshof,
 - e) pan radca rejencyjny von Wittwitz z Kąkierz,
 - f) pan naczelnik powiatu von Chollitz z Łąki-Mrąbowski,
 - g) pan właściciel dóbr von Watzdorf z Proslicy.
- 6.) na członka stałego wydziału:
 - a) pan tajny radca rejencyjny von Hauenschild z Tschaidt
 - i na jego zastępcę:
 - a) pan b. naczelnik powiatu von Chollitz z Łąki-Mrąbowski.

Wrocław, dnia 11go stycznia 1921r.

Prezydent urzędu Kultury Krajowej.

znak słow XIII 71 O

31.

Ogłoszenie.

W miejsce radcy rejencyjnego Suckera jest asesor rejencyjny Schuster tuztąd mianowany prze-

ząd i von Meisen die Ortsvereine den Jüder. Letztere verteilen ihn auf die Jüder ihrer Bezirke (auch die Nicht-Mitglieder) gleichmäßig nach der jetzigen Völkergahl. So wegen der oder Abnahme der Völler weniger oder mehr als 6 Pfund auszugeben werden, wird der Unterschied bei der zweiten Verteilung ausgeglichen. Jeder Jüder erhält schließlich die vollen 15 Pfund. Wer aber immer noch Kenntnisse schuldet, bekommt seinen Jüder.

Die Ausgabe darf nur gegen behördliche Bescheinigung der Völkergahl und gegen Quittung erfolgen. Das kann auf einem Zettel geschehen. Etwa so:

Jüder hat . . . überwinterter Bienenstöcke.

Der Ortsvorstand (Siegel und Unterschrift)

. . . Pfund Jüder erhalten.

(Name des Jüder)

Die Ortsvereine sammeln diese Zettel und stellen sie persönlich oder eingeschrieben dem Provinzialverein zu.

Preussischer Staatskommissar für Volksernährung.

Landlieferungsverband Oberschlesien.

Auf Grund der von dem Herrn Minister für Landwirtschaft, Domänen und Forsten genehmigten Satzung für den Landlieferungsverband Oberschlesien sind am 10. Januar 1921 gewählt worden:

- 1) zum Vorsitzenden des Vorstandes:
 - a) Herr Landrat a. D. Penner aus Zawieś.
- 2) zum Stellvertreter des Vorsitzenden des Vorstandes:
 - a) Herr Bergat Besser aus Giszwałd.
- 3) zu weiteren Mitgliedern des Vorstandes:
 - a. Herr Rechtsanwalt Hygen aus Neudorf,
 - b. Herr Majoratsbesitzer von Bergwelt-Baildon aus Ober-Lubie,
 - c. Herr Rittergutsbesitzer von Wichelhaus aus Schönwitz,
- 4) zu Stellvertretern der weiteren Mitglieder des Vorstandes:
 - a. Herr Majoratsbesitzer von Bank aus Wojnowic,
 - b. Herr Regierungsrat Freiherr von Hundt und Alt-Grottkau aus Reilmannsdorf,
 - c. Herr Rittergutsbesitzer von Studnitz aus Szywałd.
- 5) zu Mitgliedern des Ausschusses:
 - a. Herr Geheimher Regierungsrat von Hauenschild aus Tschaidt,
 - b. Herr Graf von Strachwitz aus Groß Stein,
 - c. Herr Rittergutsbesitzer Georg Gerstenberg aus Chrościna,
 - d. Herr Rechtsanwalt Dr. Endlich aus Karlshof,
 - e. Herr Hofmeister von Wittwitz aus Kąkierz,
 - f. Herr Landrat von Chollitz aus Łąki-Mrąbowski,
 - g. Herr Rittergutsbesitzer von Watzdorf aus Proslitz,
- 6) zum Mitglied des ständigen Ausschusses:
 - a) Herr Geheimher Regierungsrat von Hauenschild aus Tschaidt

und zu seinem Stellvertreter:

Herr Landrat a. D. von Chollitz aus Łąki-Mrąbowski.

Breslau 13, den 11. Januar 1921.

Der Landeskulturamtspräsident.

Geschäftszeichen: XIII 71 O

31.

Bekanntmachung.

Regierungs-Assessor Schuster hietzselbst ist an Stelle des Regierungsrats Suckner zum Vorsitzenden der für

wodniczącym I i II klasy wydziałów podatku przemysłowego utworzonych dla obsadzonej części Opolskiego obwodu rejencyjnego.

Opole, dnia 21go stycznia 1921r.

Państwowy urząd finansowy w Opolu. Wydział I.
(Podatki od posiadłości i obrotu). Güttnier.

Prośby jakiegokolwiekbądź.

Komisja Międzysojusznicza — wydział aprowizacyjny — mnie prosiła, postarać się ogłoszeniem o to, żeby próśb jakiegokolwiekbądź rodzaju nie skierowywano bezpośrednio do Komisji Międzysojuszniczej w Opolu, lecz żeby je przedkładano w pierwszym rzędzie przynależnemu kontrolerowi powiatowemu. Dlatego upraszam, zechcieć w gazetach urzędowych ogłosić dla mieszkańców powiatowych odpowiednie ogłoszenie i dalej piśmienne wnioski, które tam bezpośrednio dla Komisji Międzysojuszniczej od mieszkańców powiatowych nadechodzą, najpierw panom Kontrolerom powiatowym oddawać i wnioskodawcom w takich sprawach ustnie się stawiającym tak samo do panów kontrolerów powiatowych drogę wskazywać.

Opole, dnia 20go stycznia 1921r.

Prezydent rejencyjny.

Upraszam władze miejscowe podać powyższe natychmiast do ogólnej wiadomości.

Strzelce, dnia 24go stycznia 1921r.

Naczelnik powiatu. Grospietsch.

Ustanowienie

środków przeciw brakowi mieszkań.

Na mocy ogłoszenia o środkach przeciw brakowi mieszkań z dnia 23go września 1918r. (Rz. gaz. ust. str. 1143) w układzie ustawy z dnia 11go maja 1920r. (Rz. gaz. ust. str. 949) postanawiam w porozumieniu pruskiego ministra pomyślności z dnia 15go 10go 20r. II. 6. 4927a. i prezydenta rejencji w Opolu z dnia 10go stycznia 1921r. l. XVIII Nr. 2411 dla powiatu Strzeleckiego z wyjątkiem miasta Strzelce co następuje:

§ 1.

Utrzymanie rozporządzalnych lokali mieszkalnych.

Zakazaniem jest bez poprzedniego zezwolenia władzy gminnej

- a) budynki albo części budynków znieść,
- b) lokali, które aż do 1go października 1914r. były przeznaczone albo używane jako mieszkania, używać w innych celach mianowicie jako lokale fabryczne, składowe, jako pracownię, lokale służbowe albo przemysłowe.

Zezwolenie można tylko odmówić, jeżeli urząd pojednawczy zgodę z odmówieniem zeznał.

§ 2.

a) ogólne

Do rozkazywania uprawniony winien

- a) donieść, jak tylko mieszkanie, albo lokale fabryczne, składowe, pracownię, lokale służbowe, biurowe i przemysłowe, sklepy albo jakiegokolwiekbądź lokale są nieużytkowane, wypowiedzane albo w inny sposób wolne.
- b) na żądanie każdego czasu zameldować liczbę, położenie i objętość lokali mieszkania jak i też liczbę osób gospodarstwa,
- c) urzędnikom władzy gminnej dać wiadomość o mieszkaniach i lokalach jak też o ich wynajęciu

den befehlten Teil des Regierungsbezirks Oppeln gebildeten Steueranschlüsse der Gewerbesteuerklassen I und II genannt worden.

Oppeln, den 21. Januar 1921.

Sanctifinanzamt Oppeln Abteilung I

(Besitz und Vertheilungssteuern)

Güttnier.

Gefuche irgendwelcher Art.

Die Interalliierte Kommission — Lebensmittelabteilung — hat mich gebeten, durch eine Bekanntmachung dafür Sorge zu tragen, daß Gefuche irgendwelcher Art nicht unmittelbar an die Interalliierte Kommission in Oppeln gerichtet werden, sondern in erster Linie dem zuständigen Kreiscontroller vorzulegen sind. Ich ersuche daher, in den Amtsblättern eine diebezügliche Bekanntmachung für die Kreisinsassen erlassen zu wollen und ferner schriftliche Anträge, die dort unmittelbar für die Interalliierte Kommission von Kreisinsassen eingehen, zunächst an die Herren Kreiscontroller abzugeben und Antragsteller, die in solchen Angelegenheiten mündlich vorprechen, ebenfalls an die Herren Kreiscontroller zu verweisen.

Oppeln, den 20. Januar 1921.

Der Regierungspräsident.

Die Ortsbehörden ersuche ich, Vorstehendes sofort zur allgemeinen Kenntnis zu bringen.

Groß Strehlitz, den 24. Januar 1921.

Der Landrat. Grospietsch.

Verordnung

über Maßnahmen gegen Wohnungsmangel.

Auf Grund der Bekanntmachung über Maßnahmen gegen Wohnungsmangel vom 23. September 1918 (R.-G.-Bl. S. 1143) in der Fassung des Gesetzes vom 11. Mai 1920 (R.-G.-Bl. S. 949) wird mit Zustimmung des Preussischen Ministers für Volkswohlfahrt vom 15. 10. 20 II. 6. 4927 a. und des Regierungspräsidenten zu Oppeln vom 10. Januar 1921 l. c. XVIII Nr. 2411 ordne ich für den Kreis Groß-Strehlitz mit Ausnahme der Stadt Groß-Strehlitz an:

§ 1.

Erhaltung des verfügbaren Wohnraums.

Es ist untersagt ohne vorhergehende Zustimmung der Gemeindebehörde

- a) Gebäude oder Teile von Gebäuden abzureißen,
- b) Räume die bis zum 1. Oktober 1914 zu Wohnzwecken bestimmt oder benutz waren, zu anderen Zwecken, insbesondere als Fabrik-, Lager-, Werkstätten-, Dienst- oder Geschäftsräume zu verwenden. Die Zustimmung darf nur versagt werden, wenn das Einigungsamt sich mit der Verfügung einverstanden erklärt hat.

Anzeige und Anstufungspflicht.

§ 2.

a) im allgemeinen

Der Verfügungsberechtigte hat

- a) Anzeige zu erstatten, sobald eine Wohnung oder Fabrik, Lager, Werkstätten, Dienst-, Büros, Geschäftsräume, Läden oder sonstige Räume anbenutzt sind, gekündigt sind, oder sonst frei werden,
- b) auf Verlangen jederzeit über die Zahl, Lage und Größe der Räume einer Wohnung sowie die Anzahl der Personen des Haushaltes Meldung zu erstatten,
- c) den Beamten der Gemeindebehörde über Wohnungen und Räume sowie über deren Vermietung Aus-

i oględziny pozwolić.

Jako nie użytkowane znaczą mieszkania i lokale, jeżeli stoją zupełnie próżne albo tylko do przechowania rzeczy służą, o ile od uprawnionego do rozkazywania inne przechowanie bez znacznej ostrości wymagać można.

b) przy podwójnych mieszkaniach.

Każdy, kto prócz mieszkania położonego w obwodzie gminnym posiada jeszcze jedno albo więcej innych mieszkań, winien o tem władzy gminnej donieść i przy tem podać, które mieszkanie ma być uważane jako jego mieszkanie główne. Ten sam obowiązek może być zarządzony dla członków wspólnego gospodarstwa, którzy prócz wspólnego mieszkania z resztą domowników jeszcze własne mieszkania mają. Gdy w doniesieniu żadne mieszkanie jako mieszkanie główne wyzna zone zostanie, albo gdy się doniesienia zaniecha, władza gminna upoważniona jest wyznaczyć, które mieszkanie jako mieszkanie główne uważane ma być. Gdy te kilka mieszkań położone są w obwodzie różnych gmin i każda gmina w jej obwodzie położone mieszkanie jako mieszkanie główne uważa, to uprawnionemu do rozkazywania przysłała w przeciągu dwóch tygodni po doręczeniu doniesienia ostatniej gminy zażalenie do najwyższej władzy państwowej albo do miejsca przez nią przeznaczonego. W wypadku, że mieszkania w obwodzie różnych państw się znajdują, zażalenie ma być skierowane do rzecznego ministra pracy.

Obłożenie aresztem mieszkań.

§ 4.

Dla umieszczenia mieszkań szukających osób władza gminna może aresztem obłożyć:

- nieużytkowane mieszkania albo inne nieużytkowane lokale, które na mieszkania zdalne są.
- mieszkania, których według § 3 się nie uważa jako mieszkań głównych, chociażby i zarządzenie doniesienia od innej władzy gminnej było wyszło.
- nieużytkowane albo użytkowane lokale fabryczne, skladowe, pracownie, lokale służbowe, handlowe, sklepy albo jakiegokolwiek lokale, jak też i lokale gościnne w hotelach, przytułkach dla obcych (pensjonatach) i. t. d.
- lokale albo lokale przyległe takim mieszkań, które się w stosunku do mieszkańców jako za wielkie uważa.

Lokale rodzaju przy c wymienionego można obłożyć aresztem i do służbowego, handlowego, przemysłowego albo innego użytku, jeżeli tem pośrednio lokale na mieszkania wolne zostaną.

§ 5.

Budynki publiczne będące własnością albo znajdujące się w administracji rzeszy albo państwa albo budynki będące własnością albo znajdujące w administracji korporacji prawa publicznego albo budynki religijnym albo uznanym dobroczynnym celom służące można przyciągać tylko za poprzednim zezwoleniem najwyższej władzy rzeszy albo państwa. Gdy najwyższa władza rzeszy albo państwa zezwolenia odmówić chce, rozstrzyga przy budynkach, któremi rzesza rozporządza, rząd rzeszy, z resztą rząd państwowy.

Postanowienie rozdz. 1 ma w wypadkach §§ 1 i 2 odpowiednie znaczenie.

§ 6.

Przy obłożeniu aresztem trzeba o ile możliwe uwzględnić zawód, stosunki rodzinne i osobiste po-

sanst zu erteilen und die Beschäftigung zu gestatten, Als anbenutzt gelten Wohnungen und Räume, wenn sie vollkommen leer stehen oder nur zur Aufbewahrung von Sachen dienen, sofern den Verfügungsberechtigten eine andere Aufbewahrung ohne erhebliche Härte zugemutet werden kann.

§ 3.

b) bei Doppelwohnungen.

Jeder, der außer der in dem Gemeindebezirk gelegenen Wohnung noch eine oder mehrere andere Wohnungen besitzt, hat der Gemeindebehörde Anzeige zu erstatten und dabei anzugeben, welche Wohnung als seine Hauptwohnung angesehen werden soll. Die gleiche Verpflichtung kann für Mitglieder eines gemeinsamen Haushalts angeordnet werden; die außer der mit den übrigen Haushaltsangehörigen gemeinsamen Wohnung noch eine eigene Wohnung haben. Wird in der Anzeige keine Wohnung als Hauptwohnung bezeichnet, oder wird die Anzeige unterlassen, so ist die Gemeindebehörde berechtigt, zu bestimmen, welche Wohnung als Hauptwohnung anzusehen ist. Liegen die mehreren Wohnungen in den Bezirken verschiedener Gemeinden und hat jede Gemeinde die in einem Bezirke liegende Wohnung als Hauptwohnung bezeichnet, so steht dem Verfügungsberechtigten innerhalb von 2 Wochen nach Zustellung der Mitteilung der letzten Gemeindebehörde die Beschwerde an die oberste Landesbehörde oder eine von ihr zu bestimmende Stelle zu. Im Falle, daß die Wohnungen im Bereiche verschiedener Länder liegen, ist die Beschwerde an den Reichsarbeitsminister zu richten.

Beschlagnahme von Wohnungen.

§ 4.

Zur Unterbringung wohnungssuchender Personen kann die Gemeindebehörde beschlagnehmen:

- anbenutzte Wohnung oder andere anbenutzte Räume, die zu Wohnzwecken geeignet sind,
- Wohnungen, die nach § 3 nicht als Hauptwohnung anzusehen sind, auch wenn die Anordnung zur Anzeige von einer anderen Gemeindebehörde ergangen ist,
- anbenutzte oder benutzte Fabrik, Lager, Werkstätten, Dienst-, Geschäftsräume, Läden oder sonstige Räume, sowie Gasträume in Hotels, Fremdenheimen (Pensionen) u. dergl.,
- Räume oder Nebenräume solcher Wohnungen, die im Verhältnis zur Zahl der Bewohner als über groß anzusehen sind.

Räume, der unter c genannten Art können auch zu dienstlicher, geschäftlicher, gewerblicher oder anderweitiger Verwendung beschlaggenommen werden, wenn dadurch mittelbar Räume zu Wohnzwecken frei werden.

§ 5.

Öffentliche in dem Eigentum oder der Verwaltung des Reichs oder eines Landes oder in dem Eigentum oder der Verwaltung einer Körperschaft des öffentlichen Rechts stehende oder religiösen oder anerkannt gemeinnützigen oder anerkannt mildtätigen Zwecken dienende Gebäude dürfen nur mit vorheriger Zustimmung der zuständigen obersten Reichs- oder Landesbehörde in Anspruch genommen werden. Will die zuständige oberste Reichs- oder Landesbehörde die Zustimmung verweigern, so entscheidet bei Gebäuden, die zur Verfügung des Reichs stehen, die Reichsregierung im übrigen die Landesregierung.

Die Bestimmung des Abs. 1 gilt in den Fällen der §§ 1 und 2 entsprechend.

§ 6.

Bei der Beschlagnahme ist auf den Verfall, die

siedzieli lokalni. Władz gminna winna uprawnionego do rozkazywania zawiadomić o dniu, od którego się lokale jako aresztem obłożone uważa.

§ 7.

Z obłożeniem aresztem traci do rozkazywania uprawniony prawo lokalami rozporządzać, szczególnie je innemu jak mu przez władzę gminną nastręczonemu mieszkaniu szukającemu wynająć albo oddać albo zmiany w budowie przedsięwziąć.

Obłożenie aresztem zostanie skutecznym i przy zmianie osób do rozkazywania uprawnionego.

§ 8.

obowiązek opróżnienia.

Posiedzieli lokalni aresztem obłożonych zobowiązani są do ich opróżnienia w przeciągu odpowiedniego przez władzę gminną wyznaczonego czasokresu.

§ 9.

Zmiany budowy.

Władza gminna jest uprawniona w lokalach aresztem obłożonych na własny koszt zmiany w budowie przeprowadzić, o ile takowe potrzebne są, aby lokale dla celu zamierzanego przez obłożenie aresztem naprawić. Uprawnionego do rozkazywania należy się o zamierzanej zmianie zawiadomić.

Przed przedsięwzięciem zmian w budowie rodzaju wymienionego w § 5 władza gminna winna zasięgnąć zezwolenia przynależnej najwyższej władzy rzeszy albo państwa.

§ 10.

Ukończenie obłożenia aresztem

Gdy władza gminna się zrzecze lokalni aresztem obłożonych albo ustanowienie, na mocy którego obłożenie aresztem nastąpiło, zniesione zostało, władza gminna winna lokale uprawnionemu do rozkazywania w stosownym czasie zwrócić. Czas wyznacza, jeżeli zgoda do skutku nie przyjdzie, urząd pojednawczy.

§ 11.

Gdy władza gminna zmiany w budowie przedsięwzięła, to w wypadkach § 10 lokale muszą być przeprowadzone do stanu odpowiedniego do dawniejszego przeznaczenia i urzędu. W razie gdy gmina naprawy odmówi, to uprawniony do rozkazywania może zażalenie do wydziału powiatowego podać.

§ 12.

Użytkowanie lokalni aresztem obłożonych. Władza gminna może lokale aresztem obłożone albo sama dalej wynająć albo uprawnionemu do rozkazywania dla lokalni mieszkani szukającego nastręczyć. Do rozkazywania uprawniony winien nastręczonemu mieszkaniu szukającemu, o ile ten wykaz władzy gminnej pokaże, pozwolić lokale aresztem obłożone oglądać. Gdy pomiędzy uprawnionym do rozkazywania i mieszkaniem szukającym kontrakt najmu do skutku nie dojdzie, to na wezwanie władzy gminnej urząd pojednawczy kontrakt najmu ustanawia, jeżeli uprawnionemu do rozkazywania nadzwyczaj wielka szkoda nie grozi. Kontrakt uważa się jako zawarty, mieszkani szukający w przeciągu czasu przez jeżeli urząd pojednawczy wyznaczonego u niego protestu nie założy.

§ 13.

Powszechnemu użytkowi służącym spokojem budowlanym mają według możliwości być nastręчени tylko członkowie jako mieszkani szukający.

Przyciąganie mieszkań, które dla umieszczenia officialistów i robotników pewnego przemysłu budowane są (mieszkani werkowe) jest zasadniczo dozwolone tylko do umieszczenia officialistów i robotni-

Familien- und die persönlichen Verhältnisse des Inhabers der Räume möglichst Rücksicht zu nehmen. Den Tag, von dem ab die Räume als beschlagnahmt gelten, hat die Gemeindebehörde dem Verfügungsberechtigten einzutellen.

§ 7.

Wirkung der Beschlagnahme.

Mit der Beschlagnahme verliert der Verfügungsberechtigte die Befugnis, über die Räume zu verfügen, insbesondere sie einem anderen als dem ihm von der Gemeindebehörde zugewiesenen Wohnungsuchenden zu vermieten oder zu überlassen oder bauliche Veränderungen an ihnen vorzunehmen.

Die Beschlagnahme bleibt auch bei einem Wechsel der Personen des Verfügungsberechtigten wirksam.

§ 8.

Räumungspflicht.

Die Inhaber beschlagnahmter Räume sind innerhalb einer angemessenen von der Gemeindebehörde zu bestimmenden Frist zur Räumung verpflichtet.

§ 9.

Bauliche Veränderungen.

Die Gemeindebehörde ist berechtigt, in den beschlagnahmten Räumen auf eigene Kosten bauliche Veränderungen durchzuführen, soweit diese erforderlich sind, um die Räume für den mit der Beschlagnahme verfolgten Zweck inanzuführen. Dem Verfügungsberechtigten ist von der beabsichtigten Veränderung Mitteilung zu machen.

Vor der Vornahme baulicher Veränderungen an Gebäuden der in § 5 genannten Art hat die Gemeindebehörde die Zustimmung der zuständigen obersten Reichs- oder Landesbehörde einzuholen.

§ 10.

Beendigung der Beschlagnahme.

Verzichtet die Gemeindebehörde auf die beschlagnahmten Räume oder wird die Anordnung, auf Grund deren die Beschlagnahme erfolgt ist, aufgehoben, so hat die Gemeindebehörde die Räume dem Verfügungsberechtigten in angemessener Frist zurückzugewähren. Die Frist bestimmt, wenn eine Einigung nicht zustande kommt, das Einigungsamt.

§ 11.

Hat die Gemeindebehörde bauliche Veränderungen vorgenommen, so ist in den Fällen des § 10 der der früheren Zweckbestimmung und Ausstattung entsprechende Zustand der Räume wieder herzustellen. Verweigert die Gemeinde die Wiederherstellung, so kann der Verfügungsberechtigte Beschwerde beim Kreisaußschuß einlegen.

§ 12.

Verwertung beschlagnahmter Räume.

Die Gemeindebehörde kann beschlagnahmte Räume entweder selbst weiter vermieten oder dem Verfügungsberechtigten für die Räume einen Wohnungsuchenden zuweisen. Der Verfügungsberechtigte hat dem ihm zugewiesenen Wohnungsuchenden, sofern dieser einen Ausweis der Gemeindebehörde vorzeigt, die Beschäftigung der beschlagnahmten Räume zu gestatten. Kommt zwischen dem Verfügungsberechtigten und Wohnungsuchenden ein Mietvertrag nicht zustande so setzt auf Anrufen der Gemeindebehörde das Einigungsamt einen Mietvertrag fest, falls für den Verfügungsberechtigten kein unverhältnismäßiger Nachteil zu besorgen ist. Der Vertrag gilt als geschlossen, wenn der Wohnungsuchende nicht innerhalb einer vom Einigungsamt zu bestimmenden Frist bei diesem Widerspruch erhebt.

§ 13.

Gemeinnützigen Baugenossenschaften sollen möglichst nur Mitglieder als Wohnungsuchende zugewiesen werden.

ków tego samego przemysłu.

§ 14.

Odszkodowanie uprawnionych do rozkazywania.

Za lokale aresztem obłożone winną władza gminna uprawnionemu do rozkazywania od początku obłożenia aresztem płacić odpowiednie wynagrodzenie o ile użytkowanie mu jest odebrane. Gdy pod tym względem zgoda do skutku nie dojdzie, to wysokość wynagrodzenia i warunki płaty zostaną przez urząd pojednawczy ustanowione. Gdy władza gminna lokali sama dalej nie wynajmie, to obowiązek się kończy z prawomocnością kontraktu najmu pomiędzy następczym mieszkańca szukającym i do rozkazywania uprawnionym. Przy ustanowieniu wynagrodzeń trzeba uwzględnić i koszty przez opóźnienie powstające.

§ 15.

Pośrednictwo lokali mieszkalnych.

Pośrednictwo lokali mieszkalnych przez prywatne wykazy mieszkań albo opublikowanie ofert mieszkań i poszukiwań mieszkań w gazetach i czasopismach jest dozwolone tylko za zezwoleniem i według bliższego zarządzenia władzy gminnej.

§ 16.

Oddanie lokali mieszkalnych.

Lokale mieszkalne, szczególnie też lokale meblowane mogą być tylko za poprzednim zezwoleniem władzy gminnej wynajęte, oddane albo w użyciek wzięte.

§ 17.

Podział istniejących lokali mieszkalnych.

Sprowadzanie do gminy nie może być odmówione, o ile specjalne przepisy miejsca nie mają. Każdy mieszkanca szukający musi przy podziale istniejących lokali mieszkalnych być uwzględniony w miarę czasu swego meldunku z zastrzeżeniem §§ 18 i 19.

§ 18.

Zezwolenie według § 16 potrzebne musi być udzielone osobom, które władzy gminnej przez najwyższą władzę państwową dla umieszczenia następcze są.

§ 19.

Przy umieszczeniu mieszkania szukających mają w pierwszym rzędzie być uwzględnieni:

1. Z porozumieniem miejsc dla powracających jeńców wojennych powracający jeńcy wojenni i cywilni.
2. Do obwodu gminnego przeniesieni urzędnicy i osoby wojskowe.
3. Sprowadzające się osoby, które w gminie mają siedzibę uprawnioną do zapomogi, albo gdy siedzibę uprawnioną do zapomogi nie posiadają, które w ostatnim czasie siedzibę uprawnioną do zapomogi posiadały.
4. Sprowadzające się osoby, które na mocy przepisów o opiece nad bezrobotnymi albo o wykazach pracy do obwodu gminnego przekazane zostały.
5. Sprowadzające się osoby, które na mocy o otwarcia miejsc pracy w czasie gospodarczej demobilizacji z dnia 25go kwietnia 1920r. (rz. gaz. ust. str. 709) z ich miejsca pracy wypuszczone zostały, w gminie, w której obwodzie dnia 1go sierpnia 1914r. swoją siedzibę miały.
6. Osoby, które dowodnie dla pielęgnowania ciężko chorych bliskich domowników albo z przyczyn podobnych dłuższy czas w obwodzie gminnym

Die Inanspruchnahme von Wohnungen, die zur Unterbringung von Angehörigen und Arbeitern eines bestimmten Betriebes errichtet sind (Berkswohnungen) ist grundsätzlich nur zur Unterbringung von Angehörigen und Arbeitern des gleichen Betriebes zulässig.

§ 14.

Entschädigung des Verfügungsberechtigten.

Für die beschlagnahmten Räume hat die Gemeindebehörde dem Verfügungsberechtigten von dem Beginn der Beschlagnahme an (§ 7) eine angemessene Vergütung zu gewähren, soweit ihm die Benutzung der Räume entzogen wird. Kommt eine Einigung hierüber nicht zustande, so werden die Höhe der Vergütung und die Zahlungsbedingungen, von dem Einigungsamt festgesetzt. Vermietet die Gemeindebehörde die Räume nicht selbst weiter, so endet die Verpflichtung mit dem Inkrafttreten des Mietvertrages zwischen dem zugewiesenen Wohnungssuchenden und dem Verfügungsberechtigten. Bei Festsetzung der Vergütung sind auch die durch eine Räumung entstehenden Kosten zu berücksichtigen.

§ 15.

Bohrnamovermittlung.

Die Vermittlung von Wohnräumen durch private Wohnungsmakler oder die Veröffentlichung von Wohnungsangeboten und Wohnungssuchen in Zeitungen und Zeitschriften ist nur mit Zustimmung und nach näherer Anweisung der Gemeindebehörde zulässig.

§ 16.

Überlassung von Wohnräumen.

Wohnräume, insbesondere auch möblierte Räume, dürfen nur mit vorheriger Zustimmung der Gemeindebehörde vermietet, überlassen oder in Gebrauch genommen werden.

§ 17.

Verteilung des vorhandenen Wohnraums.

Der Zugang in eine Gemeindebehörde darf nicht verweigert werden, soweit nicht Sonderbestimmungen eingreifen. Jeder Wohnungssuchende ist bei der Verteilung des vorhandenen Wohnraums vorbehaltlich der Bestimmung der §§ 18 und 19 nach Maßgabe des Zeitpunktes seiner Anmeldung zu berücksichtigen.

§ 18.

Die nach § 16 erforderliche Zustimmung ist Personen zu erteilen, die der Gemeindebehörde von der obersten Landesbehörde zur Unterbringung zugewiesen sind.

§ 19.

Bei der Unterbringung der Wohnungssuchenden sind vorzugsweise zu berücksichtigen:

1. Im Einvernehmen mit den Kriegsgefangenenheimführern den zurückkehrenden Kriegs- und Zivilgefangenen.
2. Den in den Gemeindebezirk versetzten Beamten und Militärpersonen.
3. Zugehörige Personen, die in der Gemeinde unterstützungswohnsitzberechtigt sind, oder falls sie keinen unterstützungswohnsitz haben, zuletzt unterstützungswohnsitzberechtigt gewesen sind.
4. Zugehörige Personen die auf Grund der Vorschriften über die Erwerbslosenfürsorge oder Arbeitsnachweis in den Gemeindebezirk überwiesen sind.
5. Zugehörige Personen die auf Grund der Verordnung über die Freimachung von Arbeitsstellen während der Zeit der wirtschaftlichen Demobilisierung vom 25. April 1920 (R.G.Bl. S. 708) aus ihrer Arbeitsstelle entlassen sind, in der Gemeinde, in deren Bezirk sie am 1. August 1914 ihren Wohnsitz hatten.

pozostać echa.

§ 20.

Próba dobroliwej jednoci.

Kroki na mocy powyższego ustanowienia mają być tylko wtedy poczynione, jeżeli próba dobroliwej jednoci bez skutku została.

§ 21.

Zażalenia.

Przeciw rozporządzeniu zastosowanemu w pojedynczym wypadku przez władzę gminną na mocy powyższego ustanowienia można się zżalić u urzędu pojednawczego. Zażalenie jest według art. 4b ustawy rzęsy z dnia 11go 5go 1920r. tylko przeciw tym przez wiaozę gminną wydanym rozporządzeniom dozwołone, które na mocy § 9 ustanowienia przeciw brakowi mieszkań z dnia 23go 5go 1918r. (rz. gaz. ust. str. 1143 i następni.) wyszły.

Zażalenie przysługuje tylko rozporządzeniem bezpośrednio dokniętemu, więc posiedzielowi lokali przeciw któremu obłożenie aresztem zastosowane jest. Dla tego żażalenie nie przysługuje lokatorowi przymsowemu, który posiedzielowi mieszkania naztreżony jest albo nie uwzględnionym mieszkaniu szukającym. Z resztą żażalenie jest uregulowane w miare nakazu pruskiego ministra pomyślności z dnia 3go lipca 1920r. (II. 6 Nr. 3028.)

§ 22.

Postanowienia karne.

Przewinienia przeciw postanowieniom powyższego ustanowienia będą karane grzywną aż do 10000 marek albo aresztem.

§ 23.

Powyższe ustanowienie staje się prawomocnem z opublikowaniem w orędowniku powiatowym.

Strzelce, dnia 17go stycznia 1921 r.

Naczelnik powiatu. Grospietsch.

Dotyczy podziału paszy mleko pomnażającej.

Powiat ma do dyspozycji poniżej wymienione wielkowartościowe środki pastewne jako paszę mleko pomnażającą:

Makuchy srurow. po cenie 169 mk. za ctn. podwojny	
Makuchy kokosowe	148,10 " "
Maka z makuchów kokos.	176,10 " "
Makuchy z ziarna palmow.	137,60 " "

Powyższe ceny znaczą przy odbiorze przynajmniej jednego centnara podwojnego od składu w Strzelcach wzgl. w Gogolinie.

Władze miejscowe wzywam, żeby powyższe natychmiast w swoim obwodzie ogólnie ogłosiły i mi zgłoszenia zapotrzebowania aż do 25go lutego r. b. podały.

Później nadchodzące zgłoszenia nie mogą być uwzględnione.

Strzelce, dnia 8go lutego 1921r.

Naczelnik powiatu. Grospietsch.

Kradzież znaczków cukrowych.

Kradzież przez włamanie przy pewnym górnośląskim związku komunalnym skradziono znaczki cukrowe na miesiąc luty 1921r. noszące Nr. 26. Prowincyalne miejsce cukrowe unieważniło dlatego znaczki z Nr. 26.

Kto te znaczki nieważne nr. 26 odbierze lub na nie cukier pobierze, lub znaczki sprzedaje albo kupi, staje się karygodnym.

Strzelce, 29. stycznia 1920r.

Naczelnik powiatu.

6. Personen, die nachweislich zur Pflege schwererkranker naher Angehöriger oder aus ähnlichen Gründen längere Zeit in dem Gemeindebezirke verbleiben wollen.

§ 20.

Versuch gütlicher Einigung.

Eingriffe auf Grund dieser Verordnung sollen nur erfolgen, nachdem der Versuch einer gütlichen Einigung erfolglos geblieben ist.

§ 21.

Beschwerdeverfahren.

Gegen eine von der Gemeindebehörde auf Grund dieser Verordnung im Einzelfalle getroffene Verfügung findet die Beschwerde an das Einigungsamt statt. Die Beschwerde ist gemäß Art. 4b des Reichsgesetzes vom 11. 5. 1920 nur gegen diejenigen von der Gemeindebehörde getroffenen Verfügungen zulässig, welche auf Grund des § 9 der Wohnungsmangelverordnung vom 23. 9. 1918 (M.G.B.L. S. 1143 ff.) ergangen sind. Die Beschwerde steht nur dem durch die Verfügung unmittelbar Betroffenen zu, also dem Inhaber der Räume gegen den sich die Beschlagnahme richtet. Deswegen steht dem Zwangsmieter der dem Wohnungsinhaber zugewiesen ist oder der nicht berückichtigten Wohnungsfürsorge die Beschwerde nicht zu. Im Uebrigen regelt sich das Beschwerdeverfahren nach Maßgabe des Erlasses des Preussischen Ministers für Volkswohlfahrt vom 3. Juli 1920 (II 6 No. 3028).

§ 22.

Strafbestimmungen.

Zuwerhandlungen gegen die Bestimmung dieser Verordnung werden mit Geldstrafe bis zu 10 000 Mark oder mit Haft bestraft.

§ 23.

Diese Verordnung tritt mit der Veröffentlichung im Kreisblatt in Kraft.

Groß Strehlig, den 20. Januar 1921.

Der Landrat. Grospietsch.

Betrifft: Verteilung von Milchleistungsfutter.

Dem Kreise stehen nachstehende hochwertige Futtermittel als Milchleistungsfutter zur Verfügung:

Leinfuchenschrot zum Preise von 169.— Mk je Doppelcentr.	
Kolofuchsen	148,10 " "
Kolofuchsenmehl	176,00 " "
Palmlernfuchsen	137,60 " "

Vorstehende Preise verstehen sich bei Abnahme von mindestens 1 Doppelcentner ab Lager Groß Strehlig bezgl. Gogolin.

Die Ortsbehörden ersuche ich, vorstehendes im dortigen Bezirk sofort zur allgemeinen Kenntnis zu bringen und mir Bedarfsanmeldungen bis zum 25. Februar d. Js. einzureichen.

Später eingehende Anmeldungen können nicht berücksichtigt werden.

Groß Strehlig, den 8. Februar 1921.

Der Landrat. Grospietsch.

Zuckermarkendiebstahl.

Durch einen Einbruchsdiebstahl bei einem obereschleschen Kommunalverband sind die Zuckermarken für den Monat Februar 1921, welche die No. 26 tragen, gestohlen worden. Die Provinzialzuckerstelle hat daher die Marken mit der No. 26 außer Kraft gesetzt.

Wer eine Einigung dieser ungültigen Marken No. 26 vornimmt, oder hierauf Zucker bezieht, oder diese Marken veräußert oder käuflich erwirbt, macht sich strafbar.

Gr. Strehlig, den 29. 1. 1921.

Der Landrat.

Osobistości

Potwierdzony jako polny i leśny stróż w miarę polnej i leśnej ustawy policyjnej z dnia 1go kwietnia 1880r. pomocnik myśliwski Klemens Czekalla z Wierchlesia dla całej w powiecie Strzeleckim położonej części państwa Malepartus.

Potwierdzono wybory zastępcy amtowego Artura Bergmanna w Wierchlesiu na przewodniczącego i Igo ławnika Jana Muszkieta tamżąd na zastępcę przewodniczącego ogólnego związku dla ubogich w Wierchlesiu.

Potwierdzono wybory sołtysa Jozefa Ferdusa w Niwkach dolnych na zastępcę przewodniczącego ogólnego związku dla ubogich w Niwkach.

Potwierdzono wybory sołtysa Krancziocha w Niwkach na przewodniczącego i gburu Wilhelma Smykalla tamżąd na zastępcę przewodniczącego związku sikawek w Niwkach.

Wybrano rzeźnika Jana Mikę w Krośnicy na sołtysa, gburu Franciszka Polloka, chałupnika Józefa Mientusa tamżąd na ławników i chałupnika Antoniego Buhla na zastępcę ławnika gminy Krośnica.

Potwierdzono wybory hrabiowskiego podleśniczego Asseiera w Łaziskach na przewodniczącego i sołtysa Gruszkę tamżąd na zastępcę przewodniczącego ogólnego związku dla ubogich w Łaziskach.

Potwierdzono wybory gburu Jana Kapicy w Balcarowicach na zastępcę przewodniczącego ogólnego związku dla ubogich w Balcarowicach.

Strzelce, dnia 28go stycznia 1921r.

Naczelnik powiatu. podp. Grospietsch.

Zestawienie rachunków gminnych.

Wskazując na § 120 regulaminu dla gmin wiejskich i § 18 informacyi kas wzywam zarządy gminne postarać się natychmiast o zestawienie rachunku gminnego na rok 1920 według przepisane go wzoru F. rachunek najpierw przy udziale ławników pierwszy raz zbadać i go potem zebraniu gminy dla zbadania, ustalenia i orzeczenia prawidłowości przedłożyć.

Po wykonaniem ustaleniu ma rachunek gminny podczas dwóch tygodni być publicznie wyłożony. Czas i sposób wyłożenia ma być ogłoszony w sposób w każdym miejscu zwykły.

Uchwała ustalenia ma być zapisana według przepisane go wzoru do książki protokołów.

Odpis teje należy się aż do 1go marca 1921r. bez upomnienia do mnie podać.

Formularze do uchwały ustalenia można z księgni Hübnera w miejscu pobierać.

Strzelce, dnia 27go stycznia 1921r.

Przewodniczący wydziału powiatowego.

Personalien.

Bestätigt als Feld- und Forsthüter nach Maßgabe des Feld- und Forstpolizeigesetzes vom 1. April 1886 der Hilsjäger Clemens Czekalla in Wierchlesch für den gesamten im Kreise Groß Strehlitz gelegenen Teil der Herrschaft Malepartus.

Bestätigt die Wahl des Amtsvorsteherstellvertreters Arthur Bergmann in Wierchlesch zum Vorsitzenden und des 1. Schöffen Johann Muschiet ebendasselbst zum stellvertretenden Vorsitzenden des Gesamtarmenverbandes Wierchlesch.

Bestätigt die Wahl des Gemeindevorstehers Josef Ferdusch in Nieder Ellguth zum stellvertretenden Vorsitzenden des Gesamtarmenverbandes Nieder Ellguth.

Bestätigt die Wahl des Gemeindevorstehers Kranczioch in Nieme zum Vorsitzenden und des Baners Wilhelm Smykalla ebendasselbst zum stellvertretenden Vorsitzenden des Spritzenverbandes Nieme.

Gewählt der Fleischer Johann Mika in Krośnitz zum Gemeindevorsteher, d. Baner Franz Pollok, der Häusler Josef Mientus ebendasselbst zu Schöffen und des Häuslers Anton Buhl zum Schöffenstellvertreter der Gemeinde Krośnitz.

Bestätigt die Wahl des Gräfl. Unterförsters Assier in Łazisk zum Vorsitzenden und des Gemeindevorstehers Gruska ebendasselbst zum stellvertretenden Vorsitzenden des Gesamtarmenverbandes Łazisk.

Bestätigt die Wahl des Baners Johann Kapica in Balcarowitz zum stellvertretenden Vorsitzenden des Gesamtarmenverbandes Balcarowitz.

Groß Strehlitz, den 29. Januar 1921.

Der Landrat. Grospietsch.

Aufstellung der Gemeinderrechnungen.

Unter Hinweis auf § 120 der Landgemeindevordnung und § 18 der Klasseninstruktion, veranlasse ich die Gemeindevorstände des Kreises für die alsbaldige Aufstellung der Gemeinderrechnung pro 1920 nach dem vorgeschriebenen Formular F Sorge zu tragen, die Rechnung demnächst unter Zugziehung der Schöffen einer Vorprüfung zu unterziehen und dieselbe sodann der Gemeindevorstellung (Versammlung) zur Prüfung, Feststellung und Entlastung vorzulegen.

Nach erfolgter Feststellung ist die Gemeinderrechnung während eines Zeitraumes von zwei Wochen öffentlich anzulegen, Zeit und Ort der Auslegung sind auf ortsübliche Weise bekannt zu machen.

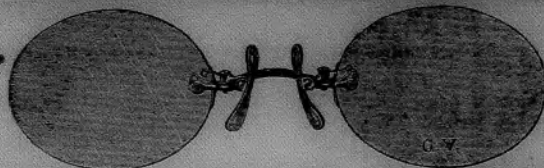
Der Feststellungsbeschluss ist nach dem vorgeschriebenen Muster in das Protokollbuch einzutragen.

Eine Abschrift desselben ist mir unerinnert bis zum 1. 3. 1921 einzureichen.

Formulare zu dem Feststellungsbeschluss können aus der Hübner'schen Buchdruckerei hierselbst bezogen werden.

Groß Strehlitz, den 27. Januar 1921.

Der Vorsitzende des Kreisaußschusses.

Augengläser, rund und oval in allen Nummern.
Sämtliche Ersatzteile am Lager. —: Fassungen in Horn, Doublee und Nidel. —: Reparaturen schnellstens.

Fritz Kinzer, Uhrmacher u. Optiker, Gr. Strehlitz, an d. Volksschule.

Toczowski, Ofenfabrik,
Groß Strehlitz, vis à vis der Gasanstalt
Ausführung von Ofenarbeiten.

Höhere Schule Krappitz.

Anmeldungen von Knaben und Mädchen für die Sexta und Quinta (Mädchen erholten Unterricht im Französischen) bitte bis spätestens 1. März d. Js. an den Unterzeichneten zu richten. Schulgeld 480 Mark jährlich. Gelegenheit zu Nachhilfestunden vorhanden. Pension kann angewiesen werden.

Rektor Kruppa.

Für Mitglieder eingetroffen:

Decken,

Strohsäcke,

Plauen,

Schafstiefel bester Qualität

Landbund. Bauernverein.

Sublitzgasse 18.

Jagdverpachtung.

Am Donnerstag den 24. Februar nachm. 2 Uhr findet die Verpachtung der Jagdnutzung von den Gemeinden Ryznowitzsch, Lechnitz und Freiwogtel Lechnitz im Schwob'schen Gutshause bestbielend statt.

Näheres wird im Termin bekannt gegeben.

Ryznowitzsch, den 8. Februar 1921.

Der Jagdvorsteher. Vaterok.

Frühjahrs-Dampffluglohnarbeiten

Heißdampfflug

bei sparsamem Kohlen- und Wasserverbrauch
nimmt noch an

Wirtschaftsamt Radau, bei Zembowitz OS.

Praktiziere

wieder

Dr. König.

Allgemeine Ortskrankenkasse

des Kreises Groß-Strehlitz in Groß-Strehlitz.

Zu der auf Sonntag den 20. Februar er. nachm. 3 Uhr im Kaffee Strehlitz, Alter Ring, hieselbst anberaumten

Ausschuß- und Vorstandsitzung

werden die Mitglieder hiermit vorgeladen und dringend ersucht, an derselben teilzunehmen.

Tagesordnung:

1. Abnahme der Jahresrechnung pro 1920,
2. Beschlußfassung: Abänderung des § 28 der Statuten über Wochenhilfe nach § 205 a des Gesetzes über Wochenhilfe und Wochenfürsorge vom 30. 4. 1920,
3. Wahl der Rechnungsprüfungs-Kommission,
4. Sonstige Angelegenheiten.

Der Vorstand.

Wer seine Legitimationskarte verliert,

erhält keinen Ersatz. Eine saubere Aufbewahrung der Karte ist dringend erforderlich.

Praktische Schutzhüllen für Legitimationskarten

sind vorrätig in der Papierhandlung

G. Hübner.

Kaufe Roßhaare

jedes Quantum, auch das Kleinste.

Ernst Schnelder

Beuthen OS., Autowijerstr. 13a.

Kredation: für den amtlichen Teil vom Kreisobersekretär Graefste, für den Inseratenteil Georg Hübner.

Print von Georg Hübner in Groß Strehlitz.

Dodatek do gazety powiatowej.

Rzeszowa ordynacja zbożowa dla zboża z r. 1920.

(rz. g. ust. str. 1028.)

Przegląd oddziałów,

- I. Zajęcie (§§ 1—13)
- II. rzeszowe miejsce zbożowe (§§ 14—20)
- III. zagospodarowanie na zapasach (§§ 21—42)
 1. zadanie związków komunalnych (§§ 21—31)
 2. związki komunalne własnego gospodarowania (§§ 32—36)
 3. zadania gmin (§§ 37—42)
- IV. Wywłaszczenie (§§ 43—48)
- V. Przerabianie zboża i obrót płodów z niego wyrobionych (§§ 49—56)

VI. Regulowanie zużycia (§§ 57—70)

1. Ogólne przepisy (§§ 57—62)
2. szczególne przepisy dla samozaopatrzenia (§§ 63—65)
3. doprowadzenie regulowania zużycia (§§ 66—70)

VII. Przepisy wykonawcze (§§ 71—74.)

VIII. Przepisy przejściowe (§§ 75—78a)

IX. Przepisy kończące i karne (§§ 79—83).

I. Zajęcie.

§ 1.

Zboże zasiane w rzeszy (zboże chłebowe, jęczmień, owies) niemieszane albo mieszane z innymi płodami rolniczymi zajęte jest z odłączeniem od ziemi dla związku komunalnego, w którego obszarze rosło.

Zajęcie rozciąga się także na dzłbło i na płody wyrobione z zboża, mąkę, śrót, kaszę, krupę, płatki, słód. Wymłoceniem słoma, łuskaniem piew., orkiszane, wymieleniem otręby są wolne od zajęcia według tego rozporządzenia; co się tyczy otrąb ma ważność § 56.

Co się tyczy przernicznej krupy (grünkern) ma ważność § 10.

§ 2.

W myśl tego rozporządzenia poczytuje się za chłebowe zboże, żyto, pszenica i inne rodzaje pszenicy (szpelt, dinkel, fezen, emer i einkorn).

Mieszanka (mieszane i pomieszane zboże), w którym się znajduje chłebowe zboże poczytuje się za chłebowe zboże; mieszanka, w której się nie znajduje chłebowe zboże, lecz jęczmień, poczytuje się za jęczmień; mieszanka, w której się nie znajduje ani zboże chłebowe ani jęczmień, lecz owies, poczytuje się za owies.

§ 3.

Na zajętych zapasach zmiany tylko za pozwoleniem tego związku komunalnego mogą być przedsiębiorane, dla którego są zajęte, o ile nie wynika coś innego z §§ 5 do 11 i 29. To samo rozumie się o rozporządzeniach czynności prawnych, ich się dotyczących, i o czynnościach prawnych, które uzasadnia się obowiązkiem od takich rozporządzeń, jako też o rozporządzeniach, które następują przez egzekucję albo przez wykonanie aresztu. Do usunięcia zapasów z okręgu związku komunalnego oprócz tego obowiązują przepisy §§ 23, 55 ust. 1.

Jeżeli zajęte zapasy za pozwoleniem związku komunalnego przenoszone zostaną do okręgu drugiego związku komunalnego, natenczas tenże po przybyciu zapasów do swojego okręgu wstąpi w miejsce dotychczasowego związku komunalnego względem praw i obowiązków pochodzących z zajęcia. Odsyłający i odbiorca o zmianie miejsca powinni donieść wśród trzech dni obom związkom komunalnym z podaniem rodzaju i kwoty. Termin ten zaczyna się dla odsyłającego odsyłaniem, dla odbiorcy przybyciem zapasów.

Jeżeli zajęte zapasy przeznaczone zostają bezprawnie do okręgu innego związku komunalnego, wtenczas tenże wykonuje prawa i obowiązki związku komunalnego, dla którego zapasy są zajęte, dla uprawnionego związku komunalnego. On powinien donieść rzeszowemu miejscu zbożowemu o rodzaju, kwocie i pochodzeniu zapasów i postąpić nimi podług przepisu tego miejsca.

§ 4.

Przed odłączeniem od ziemi nie wolno zawrzeć kupna o zbożu albo inne ku pozbyciu i nabyciu kierowane układy, chyba że związek komunalny na to zezwala piśmiennie.

Układy zawarte przed wejściem do życia tego rozporządzenia, są nieważne.

§ 5.

Przedsiębiorca agronomicznego zakładu powinien przedsiębiorca roboty potrzebne ku zniwutowaniu.

Posiadzicieli zajętych zapasów jest uprawniony i obowiązany, przedsiębiorca czynny potrzebne ku utrzymaniu i pielęgnowaniu zapasów.

Posiadzicieli uprawniony jest i na żądanie przynależnej władzy obowiązany, do wymłocenia, i do odłączenia owoców ziarnkowych od owoców strączkowych mieszanek. Rzeszowe miejsce zbożowe i krajowe władze centralne albo miejsca przez nich oznaczone mają prawo rozporządzić o

czasie, rodzaju i miejscu wymłocenia jako też o deniesieniu i postanowieniu wypadku wymłoczenia

Posiedziciel zajętych zapasów jest upoważniony i na zadanie przynależnej władzy obowiązany, zapasy wymłoczone każdego czasu dać do dyspozycji związku komunalnego, dla którego są zajęte. Związek komunalny obowiązany jest, starać się o to, żeby zapasy w miarę tego rozporządzenia wśród dwóch tygodni były odebrane.

Za posiedziciela w myśl tego rozporządzenia uchodzi także dzierżyciel, komu właściciel powierzył zawiadywanie zapasami. e

§ 6.

Jeżeli przedsiębiorca agronomicznego zakładu albo posiedziciel zapasów nie wykonuje czynności przysługującej mu według § 5-go za czasu, natenczas przynależna władza potrzebne roboty może dać wykonać przez trzeciego na jego koszt. Zobowiązany musi dozwolić wykonania na swoim gruncie i w swoich miejscowościach gospodarczych narzędziami swojego zakładu.

Na zadanie rzeszowego miejsca zbożowego, krajowych władz centralnych albo związku komunalnego gmina obowiązana jest do przedsięwzięcia robót na koszt zalegającego.

§ 7.

Wśród tego samego zakładu rolniczego mogą być przedsięwzięte miejscowe zmiany zapasów zajętych. Jeżeli w tym razie przenoszone zostają do drugiej gminy, natenczas posiedziciel powinien donieść o zmianie miejsca wśród trzech dni obom gminom. Odpada ten obowiązek, jeżeli zapasy są zapisane w kartki gospodarcze (§ 26) tej gminy, do której są przenoszone. Jeżeli zapasy przenoszone zostają do innego związku komunalnego, wtenczas powinno donieść o tej zmianie miejsca wśród trzech dni obom związkom komunalnym. Po przybyciu zapasów do okręgu drugiego związku komunalnego wstąpi tenże w miejsce dotychczasowego związku komunalnego co się tyczy praw i obowiązków zajęcia.

§ 8.

Mimo zajęcia wolno przedsiębiorcom agronomicznym zakładów z zboża zasianego w czasie od 16. sierpnia 1920 r. aż do 15. sierpnia 1921 r.:

1. spotrzebować kużywieniu samoopatrzycieli na osobę miesięcznie dwadzieście kilogramów zboża chlebowego i miesięcznie po pięć kilogramów jęczmienia i owsa.

2. liwierować kwoty deputatów ustanowione układami taryfowymi uprawnionym do deputatu na własną potrzebę, chociażby przewyższały kwoty pod Nr. 1 mianowane,

3. wypotrzebować na strawę bydła utrzymanego w gospodarstwie kwoty jęczmienia i owsa ustanowione przez rzeszowego ministrażywienia i rolnictwa za pozwoleniem rady rzeszowej; tych kwot wolno wypotrzebować na strawę bydła tylko w stanie wymłoconym, o ile związek komunalny nie dozwala wyjątków;

4. obracać na uprawienie gruntów do gospodarstwa należących na jeden hektar:

zimowego żyta aż do sto pięćdziesiąt pięć kilogramów.

letniego żyta aż do sto sześćdziesiąt kilogramów, zimowej pszenicy aż do sto dziewięćdziesiąt kilogramów,

letniej pszenicy aż do sto osmdziesiąt pięć kilogramów,

nieluskanego orkiszu aż do trzy sta kilogramów, ziarnokłospelowych aż do dwie sta dziesięć kilogramów,

jęczmienia aż do sto sześćdziesiąt kilogramów, owsa aż do sto pięćdziesiąt kilogramów, mieszanki te same kwoty podług stosunku zboża.

Krajowe władze centralne są uprawnione, kwoty siewne w razie nagłej potrzeby dla pojedynczych zakładów albo całych okręgów podwyższyc do granicy oznaczyć się mającej przez rzeszowe miejsce zbożowe.

Jako samoopatrzyciele poczytują się z zastrzeżeniem innego postanowienia według § 63 przedsiębiorca agronomicznego zakładu, przynależni swojego gospodarstwa, upoważnieni naturalni, o ile jako wynagrodzenie albo dożywocie (wycug itd.) mają do żądania zboża albo plód z niego wyrobionych, dalej wszystkie osoby, co w agronomicznym zakładzie całkiem albo po większej części są zatrudnione podczas trwania zatrudnienia jako też ich przynależni, o ile żyją z nimi w gospodarstwie domowym i nie są zatrudnieni w innych zakładach.

§ 8a.

Mimo zajęcia przedsiębiorcom agronomicznym zakładów wolno liwierować jęczmienia i owsa z swoich żniwowych zapasów na atesty pobieracze, o ile zakupienie na atesty pobieracze dozwolone będzie. Zboże w miarę tego postanowienia nabyte, zużyte być może tylko na ten cel, do którego zakupienie było dozwolone. O interesach takich donieść się należy wśród trzech dni po zawarciu związku komunalnemu, dla którego jęczmienia albo owies są zajęte. Blizsze postanowienia wydaje rzeszowy ministerżywienia i rolnictwa albo miejsce przezeń oznaczone.

§ 9.

Rzeszowy ministerżywienia i rolnictwa wydaje przepisy o obrocie zbożem siewnym. Zboże siewne nabyte na mocy tych przepisów może być spotrzebowane do uprawienia aż do ustanowionej w § 8 ust. 1 Nr. 4 kwoty własnego zboża siewnego.

§ 10.

Mimo zajęcia przedsiębiorcom agronomicznym zakładów z zastrzeżeniem bliższych postanowień według § 63 ust. 2 wolno wyrobić krupę pszeniczną z swojego własnego uprawionego zielonego dinkla i szpelcu. Zajęcie rozciąga się na krupę pszeniczną. Z niej spotrzebować im wolno dożywienia samoopatrzycieli aż do trzech kilogramów na osobę.

Przedsiębiorcy o wyrobionych kwotach powinni donieść bezzwłocznie najpóźniej aż do 15. sierpnia 1920 r. związku komunalnemu. W doniesieniu należy się podać liczbę samoopatrzycieli i kwotę żadaną dla nich według ustępu 1 zdanie 3.

§ 11.

Mimo zajęcia przedsiębiorcom agronomicznym zakładów wolno spotrzebować własną zasianą mieszankę z wyjątkiem mieszanki, która się składa z żyta, pszenicy, szpelcu i innych rodzajów pszenicy albo jęczmienia przed dojrzałością jako zieloną strawę w własnym zakładzie.

§ 12.

Zajęcie skończy się z wolnym nabyciem własności przez rzeszowe miejsce zbożowe albo przez związek komunalny, dla którego zapasy są zajęte, z wywłaszczeniem lub oświadczeniem przez padania (§ 72). W razie dostawienia jęczmienia albo owsa na atest pobieraczy (§ 8a) skończy się zajęcie z dozwolonym zużywaniem.

Ktokolwiek za poleceniem rzeszowego miejsca zbożowego albo miejsca upoważnionego według § 8a do zakupienia, związku komunalnego albo gminy ma nabyć, zachować, przerabiać, przetranszować albo rozdzielić zboże albo z niego przerobione płody, temu wolno tylko takie interesy prawne o zapasach zawrzeć, i tylko takie rozporządzenia nimi przedsięwziąć, jakie są dozwolone przez jego pourczyciela. To się też rozumie o ile zlecenie mający jest właścicielem zapasów.

§ 13.

Spóry, wynikające z zastosowania §§ 1 do 11 § 12 ust. 1 rozstrzygnie ostatecznie wyższa władza administracyjna.

II. Rzeszowe miejsce zbożowe.

Rzeszowe miejsce zbożowe składa się z oddziału administracyjnego i z oddziału interesów. Dozór nad rzeszowy minister używania i rolnictwa.

§ 15.

Oddział administracyjny jest władzą i składa się z dyrektorium i z kuratorium.

Dyrektorium składa się z przewodniczącego z jednego albo więcej zastępców przewodniczącego, 2 stałych i niestałych członków. Rzeszowy minister używania i rolnictwa powoła przewodniczącego i członków i to pomiędzy stałymi członkami też rolnika.

Kuratorium składa się z przewodniczącego dyrektorium jako przewodniczącego, i czterech pełnomocników do rady rzeszowej i to z czterech pełnomocników z Prus, dwóch pełnomocników z Bawarii, po jednym pełnomocniku Saksonji, Württembergu, Badenji, Turynji, Hess, Mecklenburgu-Schwerin i Anhalt jako też z pełnomocnika hanzeatyckiego. Oprócz tego należą do kuratorium po jednym zastępcy niemieckiej rady agromicznej, niemieckiej rady handlu i niemieckiej rady miast, dalej po czterech zastępców rolnictwa, handlu, przemysłu i konsumtów; rzeszowy minister używania i rolnictwa powoła tych zastępców i zastępcę przewodniczącego.

Rzeszowy minister używania i rolnictwa wydaje bliższe postanowienia.

§ 16.

Oddział interesów jest spółką z ograniczoną poręką.

Spółka ma radę nadzorczą; składa się ona z przewodniczącego dyrektorium oddziału administracyjnego jako przewodniczącego i dwadzieścia sześciu zwyczajnych członków, z których siedmiu odpadają na reszcie i krajów, siedmiu na rolnictwo, trzech na przedsiębiorstwa wielkiego przemysłu, siedmiu na miasta i dwóch na pracobiorców. Tych siedmiu zastępców miast i trzech zastępców przedsiębiorstw wielkiego przemysłu oznaczają oddzielne grupy towarzyszy. Drugich członków powoła minister używania i rolnictwa.

Rada nadzorcza ustanawia zawiadowców, między innymi rolnika. Ustanowienie należy być po-

twierdzone przez rzeszowego ministra używania i rolnictwa.

§ 17.

Rzeszowe miejsce zbożowe ma zadanie, stać się za pomocą związków komunalnych o rozdzielnie i zużywanie stosownie do celu istniejących zapasów aż do 15. sierpnia 1921 r. Przy tem załatwia oddział administracyjny czynności administracyjne włącznie statystycznych zadań; oddział interesów zaś wykonuje podług zasadniczych przepisów oddziału administracyjnego (§ 18) zadanie interesowe jemu przysługujące.

§ 18.

Dyrektorium oddziału administracyjnego mianowicie ma postanowić za pozwoleniem kuratorium

- która kwota maki może być używana dziennie na osobę ludności upoważnionej do zaopatrzania,
- jaki oszczędzanie ma być nabitwane,
- czy i w jakiej kwocie, z zastrzeżeniem przepisów w § 8a danych, zakładom, które zboże albo z niego wyrobione płody przerabiają, takie mają być liwerowane. Jako zakłady w tej myśli nie uważają się młyny maczce, piekarnie, cukiernie (§ 58) dalej browary i słodownice,
- dla zboża chlebowego albo maki każdemu związkowi komunalnemu przystoi dla swej ludności cywilnej włącznie samoopatrzycieli, jako też zboża siewu go dla uprawiania jesiennego i wiosennego (udział potrzeby); udział potrzeby też tymczasowo może być postanowiony;
- jakie i ile zboża pojedyncze związki komunalne mają dostawie i wśród których terminów. Postanowione kwoty uważają się za najmniejsze kwoty;
- czy, w których najwyższych kwotach i pod jakimi warunkami rzeszowe miejsce zbożowe albo związki komunalne zboże chlebowe mianowicie posład mogą dać śrótować na cele strawy albo zwolnić od zajęcia do używania na strawę;
- do której najmniejszej stawki zboże przeznaczone do ludzkiego żywienia ma być wycenione;
- w jaki sposób ma być zużywane zboże, które się nie daje wymieć.

Do postanowień pod a i e potrzeba zezwolenia rzeszowego ministra używania i rolnictwa. Rzeszowy minister używania i rolnictwa wydaje także przepisy o postanowieniu obowiązku liwerowania (e).

Dyrektorium może wydać przepisy o zachowaniu zapasów.

Dyrektorium dla pewnych młynów, które do wymielnia zboża aż do najwyższej stawki ustanowionej według ustępu 1-go nie są w stanie, dopuszczać może z szczególnych powodów niniejsze wymielenie. Dyrektorium też może dopuszczać albo przepisać pewnym młynom albo młynom pewnych okręgów wyrobienie pewnej maki wymielenia przy mieleniu.

§ 19.

Dyrektorium ustanawia na mocy postanowień według § 18 ust. 1 c zasady o przypuszczeniu zakładów ku przerobieniu zboża i płodów z niego

wyrobionych i ku ich dostawieniu. Dyrektorium może wydać przepisy o użyciu zboża dostawionego zakładom i jego plodów, o wyrobieniu i obrocie plodów jako też o dozorowaniu zakładów i może też postanowić ceny za płodzone towary.

Przedsiębiorcy zakładów muszą na żądanie udzielać objaśnienia rzeszowemu miejscu zbożowemu o stosunkach zakładu.

§ 20.

Oddział interesów przedsiębiorcy wszystkie ku wypełnieniu swojego zadania potrzebne interesy prawne; mianowicie ma

- a. starać się o nabycie jako też wczesne odbieranie, o zapłacenie i zachowanie dostawać się mającego zboża;
- b. dostawiać zawczasu związkowi komunalnym potrzebną makę;
- c. starać się o porządkowe zawiadywanie zapasami;
- d. dostawiać zakładom (§ 18 und 1 c) postanowione kwoty, o ile nie nastąpi zakupienie na atesty pobieracze.

III. Zagospodarowanie na zapasach.

1. Zadania Związków komunalnych wogóle.

§ 21.

Związki komunalne podać powinny rzeszowemu miejscu zbożowemu na mocy zbieranych liczeb uprawionej i żniwowej roli podług rozporządzenia z dnia 29. kwietnia 1920 r. (rz. g. ust. str. 883) i na mocy szacunku żniwa aż do terminu przezeń naznaczonego, ile szacowano dochodów żniwa różnych rodzajów zboża swojego okręgu. Dalej donieść powinno podług drukowanego wzoru, ustanowionego przez rzeszowe miejsce zbożowe, o liczbie samoopatrzywców (§ 8 ust. 2 § 63) i o ludności uprawionej do zaopatrzenia, o deputatach, które podług § 8 ust. 1 Nr. 2. danc być mogą i o liczbie uprawnionych do nabycia deputatu osób, jako też o liczbie w wzorach oznaczonych zwierząt; powinno też sa oddać rzeszowemu miejscu zbożowemu doniesienia im poslane według § 10go od spłodzicieli krupy pszenicznej.

§ 22.

Każdy związek komunalny powinien się starać o to, żeby zasiane w jego okręgu zboże stosownie do celu było żniwowane i wymłócone; dalej ma się starać z zastrzeżeniem przystojącego jemu według § 24 ust. 1 zd. 2 prawa, o to, żeby zajęte zapasy stosownie do celu były zachowane i żeby się nimi porządkowo obchodzilo.

Do tego celu związek komunalny może potrzebować maszyn agronomiczne, sprzęty i środki zakładu wszystkiego rodzaju; może też w swoim okręgu i za pozwoleniem krajowej władzy centralnej po za swoim okręgu potrzebować składowe miejsca do składania zboża i z niego wyrobionych plodów, o ile ich już nie potrzebuje rzeszowe miejsce zbożowe. Wynagrodzenie w razie sporu ostatecznie naznacza wyższa władza administracyjna.

§ 23.

Z obwodu związku komunalnego zboże, jemu należące albo dla niego zajęte, przenoszone być może tylko za pozwoleniem rzeszowego miejsca zbożowego z zastrzeżeniem jednak § 7. Nie potrzeba tegoż pozwolenia, jeżeli zboże celem suszenia i przerobienia prześciowo przenoszone zostaje

z obwodu związku komunalnego albo jeżeli dostawione zostaje rzeszowemu miejscu zbożowemu albo na atest pobieraczy albo na cele siewu węgłóg postanowionych wydanych w miarę §§ 8 a. 9 przez rzeszowego ministra używnia i rolnictwa. W razie dostawienia na cele siewu liwerowana kwota związku komunalnemu odbierającemu porachowana zostaje na swój udział potrzeby (§ 18 ust. 1 d). Jeżeli związek komunalny powinien liwerować zboże według § 18 ust. 1 e, wtenczas kwota przezeń dostawiać się mająca się podwyższa odnośnie.

Związek komunalny zboża albo z niego wyrobionych plodów zakładom w § 18 ust. 1 c oznaczonym liwerować może tylko za przyzwoleniem rzeszowego miejsca zbożowego.

§ 24.

Każdy związek komunalny jest odpowiedzialny za to, że wszystkie dlań zajęte zapasy będą dane do dyspozycji rzeszowego miejsca zbożowego, o ile nie sa zostawione przedsiębiorcom agronomicznym zakładów według §§ 8, 9, 10, 44 albo o ile mogą być zatrzymane przez samodosławajacych związków komunalnych ku wykonaniu własnego gospodarowania (§ 32) i ku wyrównaniu strawy (§ 62). Nad naznaczoną kwotę (§ 18 ust. 1 c) istniejące kwoty zboża czempredziej muszą być dostawione. Związek komunalny żądać może, że rzeszowe miejsce zbożowe każda kwotę, co jej się stawia do dyspozycji, odbiera wśród dwóch tygodni.

Związek komunalny powinien obrócić naznaczone kwoty na gminy albo bezpośrednio na zakłady agronomiczne aż do terminu postanowionego przez rzeszowe miejsce zbożowe.

Rzeszowe miejsce zbożowe może

- a. przyznane zboże do siewu na wniosek spłodziciela;
- b. zboże potrzebne do siewu w najbliższym roku gospodarczym

wyjąć z porachowania na udział potrzeby (§ 18 ust. 1 d) albo narachować na naznaczoną kwotę.

§ 25.

Jeżeli związek komunalny nie dopełnia zawczasu przysługującego mu obowiązku dostawienia, wtenczas rzeszowe miejsce zbożowe może poniżyć kwotę naznaczoną (§§ 8, 18 ust. 1 d) dla ludności do zaopatrzenia uprawionej i dla samoopatrzywców. Rzeszowe miejsce zbożowe też może ograniczyć liwerowanie plodów zakładów (§ 18 ust. 1 c) związkowi komunalnemu przystojące albo wcale zawiesić.

Powyższe rozporządzenie wydaje rzeszowe miejsce zbożowe za porozumieniem krajowej władzy centralnej. Jeżeli się nie dostąpi porozumienia, rozstrzygnie rzeszowy minister używnia i rolnictwa.

Związek komunalny przedsięwzięte ograniczenia może podzielić w taki sposób na gminy i zakłady agronomiczne, że w pierwszym rzędzie doznane będą gminy i zakłady, które nie dopełniły swojego obowiązku dostawienia. Związek komunalny wśród swojego upoważnienia podzielenia ograniczyć i zawiesić może też dostawienie innych przedmiotów potrzeby wobec gmin i zakładów.

Przepisy w ust. 1 do 3 nie znajdują zastosowania o ile dostawienie zaniechane zostało bez winy obowiązującego do dostawienia.

§ 26.

Związek komunalny powinien utrzymywać miejsce interesów po kupieku urządzone. Za każdy zakład agronomiczny swojego obwodu powinien prowadzić trwale kartkę gospodarczą według drukowanego wzoru ustanowionego przez rzeszowe miejsce zbożowe i na żądanie dozwolnić wejrzeć w kartki gospodarcze i w zapisania do nich należące rzeszowemu miejscu zbożowemu i od niego zlecenie mającym.

Związek komunalny, bez uszczerbku obowiązania swego do prowadzenia kartek gospodarczych, może nałożyć gminom swojego obwodu ten sam obowiązek.

Przedsiębiorca zakładu agronomicznego obowiązany jest na żądanie związku komunalnego albo gminy udzielić wszystkie wyjaśnienia, co są potrzebne do ustawienia i dalszego prowadzenia kartki gospodarczej.

§ 27.

Związek komunalny powinien, bez uszczerbku § 67 ust. 1 i § 73 ust. 2, na żądanie rzeszowego miejsca zbożowego udzielić wyjaśnienia i postąpić wedle jego rozporządzeń. Mianowicie według tych rozporządzeń ma wspierać dostawienia, dozierać nad czynnością komisjonerów rzeszowego miejsca zbożowego i dopomóc komisjonerom przy nabyciu zboża.

§ 28.

Związek komunalny ma donosić miesięcznie rzeszowemu miejscu zbożowemu, według drukowanego wzoru przezeń postanowionego o dochodach i rozchodach zboża siewnego. Dalej powinien donosić o wszystkich nadzwyczajnych zmianach zajętych zapasów natychmiast po nastąpiącej zmianie.

Związek komunalny donieść powinien o doniesieniach przyjętych podług § 7go natychmiast rzeszowemu miejscu zbożowemu.

§ 29.

Rzeszowe miejsce zbożowe ustanawia dla okręgu każdego związku komunalnego, który sam nie liveruje, (§ 33) jednego lub kilku komisjonerów przedstawionych przez związek komunalny, którzy nabywają zboże. Liczbę komisjonerów naznacza rzeszowe miejsce zbożowe po słuchaniu związku komunalnego. Jeżeli się ukończy stosunek układowy z komisjonerem, daje rzeszowe miejsce zbożowe związkowi komunalnemu sposobność do przedstawienia innego komisjonera.

Przy wyborze komisjonerów o ile można ma być uwzględniony handel, który w związku komunalnym już podczas pokoju był czynny. Za komisjonerów ustanowieni być mogą tylko handlerze i spółki, które już dotychczas w bezpośrednim odbiegu z spłodzicielami i związkiem komunalnym były czynni za kupieckich, jako też osoby, które 31-go lipca 1914 r. byli umieszczeni u takich handlerzy i spółek. Przedsiębiorcy zakładów młynskich albo zjednoczenia takich zakładów jako też ich umieszczeni nie mogą być ustanowieni za komisjonerów. Układy, według których komisjonerzy część swoich należności powinni oddać związkowi komunalnemu, nie mają znaczenia bez po-

przedniego przyzwolenia rzeszowego miejsca zbożowego. Układy, podług których ze względu na ustanowienie za komisjonera przyrzecze się wynagrodzenie nie mają znaczenia.

Komisjonerzy powinni nabywać i odliwować według rozporządzeń rzeszowego miejsca zbożowego wszystkie zapasy zboża istniejące w związku komunalnym, o ile nie zostaną według §§ 8, 9, 10, 44 przedsiębiorcom zakładów agronomicznych. Komisjonerzy bez uszczerbku obowiązków przeciw rzeszowemu miejscu zbożowemu, podlegli są dozorowi związku komunalnego, i powinni o nim i na jego zlecenie gminom donieść o swej czynności w przepisanej formie.

§ 30.

Związek komunalny otrzymuje wynagrodzenie za swoją czynność podług §§ 5, 22, 26, 27 od rzeszowego miejsca zbożowego w miarę zasad przezeń za pozwoleniem rzeszowego ministra używania i rolnictwa ustanowionych. Z niego powinien dawać wynagrodzenie gminom za swoją czynność pomocniczą; o wysokości wynagrodzenia rozstrzygnie ostatecznie w razie sporu wyższa władza administracyjna.

Premie, które rzeszowe miejsce zbożowe płaci za pospieszone i pomnożone liverowanie podjęte będą podług polecenia rzeszowego miejsca zbożowego.

§ 31.

Związki komunalne, które same nie gospodarzą, żądać mają swoją potrzebną kwotę maki za wczasu od rzeszowego miejsca zbożowego.

2. Związki komunalne własnego gospodarowania.

§ 32.

Każdy związek komunalny, którego zniwo chlebowego zboża podług doświadczeń lat zniwowych 1918 i 1919 prawdopodobnie wystarczy do zaopatrzenia swojej ludności do 15-go czerwca 1921 r., oświadczyć ma krajowej władzy centralnej aż do 15-go czerwca 1920 r., czy chce sam gospodarować zajętem zbożem chlebowem aż do kwoty swojego udziału potrzeby (§ 18 ust. 1d). Jeżeli chce sam gospodarować, równocześnie ma udowodnić, że jest w stanie wykonać własne gospodarowanie, mianowicie, że posiada potrzebne do nabycia pieniądze i do składania zapasów i że za doświadczenia przepisom §§ 39, 64.

Krajowa władza centralna powinna donieść rzeszowemu miejscu zbożowemu aż do 20-go czerwca 1920 r. o związkach komunalnych, których chce przyznać za własnych gospodarzy. Rzeszowe miejsce zbożowe może założyć protest przeciw przyznaniu u krajowej władzy centralnej aż do 5-go lipca 1920 r. Protest się też opierać może na tem, że związek komunalny w roku zniwowym 1919 nie dopełnił własną winą swoje obowiązki podług § 24 ust. 1 albo § 27. Krajowa władza centralna powinna donieść rzeszowemu miejscu zbożowemu aż do 15-go lipca 1920, których związków komunalnych ostatecznie przyznała za własnych gospodarzy.

Związkowi komunalnym własnego gospodarowania wolno nabyte dla swojego własnego gospodarowania (§ 33) albo przekazane im od rzeszowego miejsca zbożowego (§ 34, ust. 2) zboże chlebowe, dać wymieć aż do swojego udziału potrzeby potraciwszy zboża siewnego. Maka każdego czasu do dyspozycji związku komunalnego

bedąca jednak nie może przewyższać potrzeby maki jednego miesiąca.

Związki komunalne własnego gospodarowania powinny zawrzeć swoje układy z młynami piśmiennymi według zasad postanowionych przez rzeszowe miejsce zbożowe i przełożyć je na zadanie. Układy, które ustapia bez poprzedniego zezwolenia rzeszowego miejsca zbożowego od zasad, nie mają znaczenia.

Jeżeli się wykaze, że związek komunalny nie zadośćuczyni obowiązkom własnego gospodarowania, albo jeżeli związek komunalny nie wypełnia obowiązku dostawienia (§ 18 ust. 1 c, § 24 ust. 1) na nim ciążyącego w zawiązywać sposób nie za czas, wtenczas krajowa władza centralna o nim może odjąć prawo własnego gospodarowania. Rzeszowe miejsce zbożowe może wnieść u krajowej władzy centralnej o odjęcie. Jeżeli krajowa władza centralna nie chce zadośćuczynić wniosku, rozstrzygnie rzeszowy minister użyczenia i rolnictwa.

§ 33.

Związki komunalne własnego gospodarowania zbóż dla nich zajęte mogą nabyć na własny rachunek i dostawiać ono rzeszowemu miejscu zbożowemu podług jego warunków interesowych (własne liwerowanie).

Własne liwerowanie nie może być ograniczone na pojedyncze rodzaje zboża, i musi się rozciągać z zastrzeżeniem postanowień wydanych na mocy § 8 a na całą kwotę dostawiać się mająca przez płodzieci.

Związki komunalne własnego liwerowania powinni ustanowić do nabycia zboża najmniej dwóch komisjonerów. Liczba komisjonerów na zadanie rzeszowego miejsca zbożowego musi być podwyższona. § 29 ust. 2 znajduje zastosowanie. Układy z komisjonerami piśmiennymi muszą być zawarte według zasad postanowionych przez rzeszowe miejsce zbożowe i na jego zadanie przełożone. Układy, które ustapia bez poprzedniego zezwolenia rzeszowego miejsca zbożowego od zasad, nie mają znaczenia. Półmiesięcznie powinno porywać do rzeszowego miejsca zbożowego dokładny spis zakupionego zboża na drukowanym wzoru przezeń przepisanego.

Dodatki, które płaci rzeszowe miejsce zbożowe za zboże jemu dostawione, muszą być podzielone bez odtrącenia między osobami, które dokupują zboże w bezpośrednim obrocie z płodzieci. Za kwoty, które związek komunalny nabywa ku doprowadzeniu swojego własnego gospodarowania, osobom tym muszą być płacone te same dodatki, które płaci rzeszowe miejsce zbożowe związkowi komunalnemu za kwoty onemu liwerowane.

Rzeszowe miejsce zbożowe musi rozporządzać, za który czas mogą być przytrzymane kwoty zboża chlebowego ku doprowadzeniu własnego gospodarowania związkowi komunalnego potrzebne. Oprócz wynikających z tad kwot zboża chlebowego, związki komunalne własnego liwerowania powinny dostawić wszystkie nabyte zboże bezwzględnie rzeszowemu miejscu zbożowemu. W przypadkach nagłej potrzeby rzeszowe miejsce zbożowe może żądać liwerowania zboża chlebowego z zapasów oznaczonych do własnego gospodarowania podług swych warunków interesowych. Ono obowiązane jest kwoty te czempredziej wro-

cić z drugich obwodów, o ile nie mogą być wzięte z zapasów zajętych dla związku komunalnego.

Jeżeli się pokaże, że sam przez się liwierujący związek komunalny nie uczyni zadość obowiązkom na nim ciążyącym podług ust. 1 do 4, wtenczas rzeszowe miejsce zbożowe onemu może odjąć prawo własnego liwerowania.

§ 34.

Jeżeli związek komunalny własnego gospodarowania nie używa prawa własnego liwerowania, albo jeżeli onemu jest wzięte prawo własnego liwerowania albo własnego gospodarowania, na ten czas ustanawia rzeszowe miejsce zbożowe za jego obwód komisjonera według § 29.

Związkowi komunalnemu, który nie używa prawa własnego liwerowania albo któremu wzięte jest to prawo, rzeszowe miejsce zbożowe przekazuje przystojąca jemu dla ludności uprawnionej do zaopatrzenia kwotę zboża chlebowego u komisjonerach swojego obwodu. Odebranie i zapłacenie kwot jako też zapłacenie wynagrodzenia przysługującego komisjonerom jest rzeczą związku komunalnego.

§ 35.

Każdy związek komunalny własnego gospodarowania musi się starać o to, żeby mąka potrzebna do zaopatrzenia swojej ludności zawczasu była do dyspozycji.

§ 36.

Rzeszowe miejsce zbożowe powinno związku komunalnemu własnego gospodarowania na zadanie w przypadkach nagłej potrzeby podług swych warunków interesowych

- a. liwerować prześcięciwo mąkę; odpowiednie kwoty czempredziej muszą być wrócone;
- b. liwerować pszenicę wzamian żyta i odwrotnie;
- c. pomagać odebraniem albo suszeniem mokrego zboża chlebowego;
- d. pomagać w razie składania zapasów oznaczonych do własnego gospodarowania jako też przy wystaraniu się pieniędzy.

3. Zadania gmin.

§ 37.

Gmina powinna się starać o to, żeby zboże w swoim okręgu uprawnione stosownie do celu żniwowane i wymłócone było. Dalej ma się starać o to, żeby zapasy zajęte i według § 72 ust. 1 zd. 3 zabezpieczone, stosownie do celu były zachowane i żeby się nimi porządkowo obchodziło.

Na zadanie miejsc właściwych według § 6 ust. 2 powinna przedsiębrać roboty potrzebne do żniwowania, do utrzymania i pielęgnowania, do wymłócenia albo do odladzenia zapasów na koszt obowiązany (§ 6 ust. 1).

Gmina powinna donieść o podaniach odebranych podług § 7 natychmiast związkowi komunalnemu.

§ 38.

Gmina powinna dozorować nad zachowaniem i używaniem zboża siewnego. Po uprawnieniu pozostałe kwoty powinna zameldować związkowi komunalnemu celem dostawienia.

§ 39.

Gmina powinna się starać o to, żeby wszystkie dostawiać się mające zboże swojego okręgu

stawione było do dyspozycji rzeszowego miejsca zbożowego albo, jeżeli gmina leży w obwodzie związku komunalnego własnego liwerowania (§ 33) związku komunalnemu.

Gmina ma przysporzyć dostawienie podług przepisów związku komunalnego, mianowicie podpiąć komisjonerów przy nabyciu zboża. Na żądanie związku komunalnego powinna stosownie do jego rozporządzenia bieżąco prowadzić kartki gospodarcze dla zakładów agronomicznych położonych w swoim obwodzie gminy (§ 26). Na żądanie ma pozwolić wejścia do kartek gospodarczych i przynależących zapisów rzeszowemu miejscu zbożowemu i mającym zlecenie od niego.

§ 40.

Gmina odpowiada za to, że kwoty zboża według § 24 ust. 2 jej samej albo swoim zakładom agronomicznym nakazane zawczasu były stawione do dyspozycji. Kwoty jej nakazane do liwerowania może obrócić na swoje zakłady agronomiczne.

Kwoty zboża, nad kwota do liwerowania nakazaną rozporządzalne, gmina czempredziej zameldować ma związku komunalnemu celem dostawienia.

§ 41.

Jeżeli gmina nie dopełniła swojego obowiązku dostawienia i jeżeli związek komunalny używa swego prawa według § 25 ust. 3 podzielenia ograniczenia na gminy, wtenczas gmina ograniczenia w taki sposób może podzielić na zakłady agronomiczne, że w pierwszym rzędzie będą doznane ci, którzy nie dopełnili swojego obowiązku dostawienia. Gmina wśród upoważnienia podzielenia ograniczyć i zawiesić może dostawienie innych przedmiotów potrzeby wobec zakładów.

§ 42.

Gmina odszkodowana zostaje za swoją czynność podług §§ 38, 39 od związku komunalnego w miarę przepisu w § 30 ust. 1 zd. 2.

IV. Wywłaszczenie.

§ 43.

Własność zajętych zapasów na wniosek rozporządzeniem właściwej władzy przenoszona być może na rzeszowe miejsce zbożowe albo przezeń oznaczony związek komunalny (wywłaszczenie).

Wniosek stawia rzeszowe miejsce zbożowe albo związek komunalny, dla którego zajęcie nastąpiło.

§ 44.

U przedsiębiorców zakładów agronomicznych przed wywłaszczeniem należy się postanowić, które zapasy według §§ 8, 9, 10 za czas aż do 15-go sierpnia 1921 r. mogą spotrzebować ku używieniu samoopatrzycieli, na strawę i ku uprawieniu roli.

U przedsiębiorców zakładów agronomicznych dalej postanowione być powinno zboże siewne w ich zakładach rośnionie, o ile według postanowień wydanych w miarę § 9 wogóle upoważnieni są do sprzedania zboża siewnego.

Tych zapasów jako też zapasów według § 24 ust. 3 należy wydzielić i wyłączyć od wywłaszczenia; z wydzieleniem nie są wolne od zajęcia.

Wywłaszczenie też może być orzeczone na wszystkie zapasy przedsiębiorcy. W tym przypadku nabywca jest obowiązany, później przed-

sięwziąć wydzielenie w miarę ust. 3 i wydzielone kwoty wrócić przedsiębiorcy z zastrzeżeniem przepisu w § 71 ust. 2. Zwróceniem zaś stoją pod zajęciem.

§ 45.

Rozporządzenie, którem się wywłaszcza, może być kierowane do posiadziela samego albo do wszystkich posiadzieli obwodu albo części obwodu. W pierwszym przypadku przechodzi własność skoro posiadzieli odbiere rozporządzenie, w ostatnim przypadku z upływem dnia po wydaniu gazety, w której rozrządzenie z urzędu jest ogłoszone.

§ 46.

Nabywca powinien płacić za nabyte zapasy stosowną cenę.

Przy rzeczach, dla których postanowiona jest najwyższa cena, cena ostatecznie postanowiona zostaje przez wyższą władzę administracyjną pod uwzględnieniem ceny najwyższej, podczas wywłaszczenia ważnej, jako też dobroci i użyteczności zapasów po przesłuchaniu znawców. Ona też postanawia, kto ma ponieść wydatki gotowe postępowania.

Przy rzeczach, dla których nie jest postanowiona najwyższa cena, na miejscu najwyższej ceny wstąpi cena, która, uwzględniając rzeczywiście zrobione nakłady i o ile to nie jest możliwe, szacankiem ma być wszędziona.

§ 47.

Posiadzicieli zapasy, które dobrowolnie przewłaszczył, albo które jemu były wywłaszczone albo orzeczone za zapadłe, albo w razie zabezpieczenia według § 72 ust. 1 zd. 3. w jego władaniu pozostały, powinien zachować i dopińować, aż nabywca je odbierze z jego władania. Posiadzicielowi za to może być dane stosowne wynagrodzenie, które przez wyższą władzę administracyjną, wraz z spór ostatecznie zostaje postawione.

§ 48.

O sporach, powstałych w postępowaniu wywłaszczenia i z obowiązku zachowania (§ 47) rozstrzygnie ostatecznie wyższa władza administracyjna.

V. Przerabianie zboża i obrót płodów z niego wyrobionych.

§ 49.

Młyny i inne zakłady, które zarobkowo przerabiają zboże, powinni przerabiać zboże, które im przekazuje rzeszowe miejsce zbożowe albo związek komunalny własnego gospodarowania, w którego obwodzie leżą, albo które otrzymują w miarę § 8 a. Przekazane im od tych miejsc zboże i płody z niego przerobione muszą zachować i pielegnować. Jeżeli jaki zakład się wzbrania dopełnić obowiązku przerabiania, natenczas właściwa władza może dać przedsięwziąć potrzebne roboty na koszt i środkami zakładu przez trzecią osobę.

Zakłady obowiązane są do odliwerowania wszystkich płodów włącznie wszystkich odłamek. To się też rozumie, o ile zboża przerabiają dla samoopatrzycieli.

Przy przerabianiu zboża dla samoopatrzycieli zakłady powinny wykonać przepisy wydane w miarę § 64go.

§ 50.

Urzednicy policji jako też osoby zlecenie majace od rzeszowego miejsca zbozowego, od krajowej wladzy centralnej albo od miejsc przez nich zaznaczonych, od zwiazku komunalnego albo od wladzy policyjnej, maja prawo, wstapic kazdego czasu do lokalu, w ktorym sie przerabia zboze albo maki, do lokalu zas, gdzie zboze albo plody z niego wyrobione sie zachowa, wystawia sie na przedaz albo sie zapakuje, albo gdzie schowane sa ksiegi interesowe, albo domysla sie zboza albo plodow z niego wyrobionych, wstapic podczas godzin interesowych i roboczych; tam moga przedsiabrac obejrzenia, moga wejrzec w zapisania interesowe, postanowic istniejace zapasy i wybrac po swoim wyborze proby za wystawieniem kwitu otrzymywania.

Wlasciciele zapasow i posiedziciele lokalow jako też kierownicy zakladu i osoby dozorcze powinni podac osobom upowaznionym podlug ust. 1 do wejścia w lokale, na ich zadanie o zapasach, ich pochodzeniu, mianowicie o nabywcu od trzeccich, o nazwisku i pomieszkaniu sprzedajacego, o cenie kupnej i udzielic wyjasnienia o stosunkach zakladu. Obowiazani sa, dopomoc upowaznionym do wejścia w lokale na zadanie przy postanowieniu zapasow, przedsiwzian na ich zlecenie przerabiania na probe i zastawic obrót podczas obejrzenia. Jezeli odmawia sie pomoci, przerabiania probowego albo zastawienia obrotu, natenczas wlasciwa wladza potrzebne roboty moze dac przedsiwziac przez trzeccich na koszt obowiazanego. Przedsiwbiory agronomiczne zakladow jako ich kierownicy i osoby dozorcze na wezwanie powinni sa, udzielic wiadomosci o nazwiskach i pobytu samoopatrzycieli.

§ 51.

Osoby zlecenie majace od rzeszowego miejsca zbozowego albo od wladzy policyjnej, ze zastrzezeniem sluzbowego doniesienia i podania przestępstw ustawy, obowiazane sa zachowac milczenie o urzadzeniach i stosunkach interesowych, o ktorych sie dowiedzieli nadzorowaniem i wstrzymac sie od uwiadomienia albo uzytkowania tajemnic interesowych i zakladowych.

§ 52.

Zwiazkom komunalnym, ze zastrzezeniem przepisu w § 32 ust. 3, wolno dac wymiec albo przerabiac zboze tylko za pozwoleniem rzeszowego miejsca zbozowego.

§ 53.

Rzeszowe miejsce zbozowe moze postanowic zaplaty za mienienie i przerabianie jako też wynagrodzenie za zachowanie i pielegnowanie. Postanowienie zaplat i wtedy dzwolone, kiedy nie zachodzi obowiazek do przerabiania.

O ile rzeszowe miejsce zbozowe nie postanowilo zaplaty i wynagrodzenia, o tyle to moze uczynic wyzsza wladza administracyjna.

§ 54.

Nie dzwolona jest umowa, która jako wynagrodzenie za przerabianie zboza, mianowicie jako zaplata za mienienie, zamiast pienieznej kwoty albo okrom pienieznej kwoty postanowiono zostaje oddanie czesci zboza do przerabiania oddannego albo plodow z niego wyrobionych wlasnie odlamek. Tak samo nie jest dzwolono odstapic zakladom zboze przerabiajacym te kwote

zboza albo plodow wlasnie odlamkow, która im zostanie przy wyrobieciu kwoty plodow obowiazkowej, moze umowionej.

§ 55.

Bez pozwolenia rzeszowego miejsca zbozowego nie wolno ani zwiazku komunalnemu ani innemu maki oddac z obvodu jednego zwiazku komunalnego do drugiego.

Bez pozwolenia rzeszowego miejsca zbozowego maki wśród obvodu zwiazku komunalnego moze byc oddana tylko w miare przepisow o regulowaniu zuzycia.

Nie tyczy sie tego przepisu wrócenie maki rzeszowemu miejscu zbozowemu wedlug § 36 a.

§ 56.

Jezeli przekazane sie zboze od zwiazku komunalnego albo od samoopatrzycieli do wymielenia, natenczas otręby musza byc wrócone zwiazku komunalnemu albo samoopatrzycielowi. To samo rozumie sie o plewach orkiszanach.

Rzeszowe miejsce zbozowe powinno dac do dyspozycji otręby powstałe przy wymieleniu swojego zboza zjednoczeniu pobierania niemiecckich rolnikow sp. z. o. p.

Otręby, z zboza rzeszowej administracji skarbowej powstałe, maja byc dane do dyspozycji zjednoczenia pobierania niemiecckich rolnikow sp. z. o. p., o ile administracja ta je nie ząda do swojej potrzeby.

VI. Regulowanie zuzycia.

1. Ogólne przepisy.

§ 57.

Rzeszowy minister uzywnia i rolnictwa zaznacza, ile zapasow jecmienia i owsa rzeszowego miejsca zbozowego ma sluzyc do ludzkiego uzywnia i do strawy mianowicie, ile owsa ma byc przekazano rzeszowej administracji skarbowej.

§ 58.

Zwiazki komunalne powinny regulowac zuzycie zboza i plodow z niego wyrobionych w swoim obwodzie, mianowicie przedsiwziac podzielenie maki pomiedzy piekarzami, cukiernikami i handlerzami drobnego handlu. Przy tem nie wolno oddac wiecej maki, jak kwota postanowiona jest przez rzeszowe miejsce zbozowe za pewny okres czasu.

§ 59.

Zwiazki komunalne powinny:

- a. naznaczyc najwyzsze ceny maki i chleba przy oddaniu zuzywajacym;
- b. zakazac handlerzom, piekarzom i cukiernikom oddania maki i towaru pieczonego po za obwod ich przemyslowej osady albo zwiazku komunalnego z zastrzezeniem przepisu § 13 ust. 1 c; o ile to wymagaja gospodarcze stosunki zwiazek komunalny moze dopuscic wyjatki tego zakazu;
- c. urzadzic miejsce maki podzielaajace urzędowo kierowane dla swojego obvodu;
- d. wydaniem kartek chlebowych zaprowadzic regulowanie zuzycia, które pochwyca skutecznie zuzycie kazdego;
- e. rozporzadzac, ze ten, co zboze albo plody z niego wyrobione po za podzieleniem urzędowo regulowanem nabywa celem sprzedania, albo zawiera układy, które sie tycza takiego

nabycia, będzie obowiązany wśród trzech dni po nabyciu albo zawarciu układu donieść o tem związkowi komunalnemu:

- f. zabezpieczyć dozorowanie wprowadzonego do swojego obwodu zagranicznego zboża i maki jako też maki wyrobionej w kraju z zagranicznego zboża;
- g. ogłosić publicznie postanowienia wydane przez rzeszowe miejsce zbożowe według § 18 ust. 1 g, h, ust. 3.

§ 60.

Związek komunalne cenę oddanej przez nich maki tak postanowić powinno, że swoje koszty zostaną pokryte. Możliwe przewyżki muszą być potrzebne do używania ludności.

Rzeszowy minister używania i rolnictwa może ustanawiać zasady ku wymierzeniu cen.

§ 61.

Związkowi komunalnym dalej wolno:

- a. rozporządzać, że towary pieczone wyrobione być mogą tylko w piekarniach przez nichznaczonych;
- b. rozporządzać, że towary pieczone wygotowane być muszą w pewnej formie, w pewnym składaniu, w pewnej wielkości i w pewnym gwichcie.
- c. ograniczyć oddania i pobierania maki i towarów pieczonych na pewne miejsca oddania i czasy, jako też w inny sposób.

§ 62.

Związki komunalne podług przepisu rzeszowego miejsca zbożowego powinno przedsięwziąć dla dzierżycieli zwierząt, którzy nie są zaopatrzeni według § 8, wyrównanie strawy z zapasami przekazanymi przez miejsce zbożowe albo za pozwoleniem rzeszowego miejsca zbożowego zatrzymanymi z zapasami zboża do strawy.

2. Szczególne przepisy dla samozaopatrzcicieli.

§ 63.

Związki komunalne za pozwoleniem wyższej władzy administracyjnej mogą wydać bliższe postanowienia o tem, kto ma być uznany za samozaopatrzciciela (§ 8). Mianowicie prawo własnego zaopatrzenia zbożem chlebowym może być ograniczone na takie zakłady agronomiczne, których zapasy wystarczą do używania samozaopatrzcicieli aż do 15. sierpnia 1921 r. i którzy chleb potrzebny do używania samozaopatrzcicieli sami wyrabiają odpowiednio do swojego dotychczasowego zwyczaju.

Związki komunalne za pozwoleniem wyższej władzy administracyjnej postanowić mogą, że wyrobień krupy pszenicznej (§ 10) tylko dozwolone ma być za pozwoleniem związku komunalnego. Mianowicie zewolnienie może być uczynione zawiśm od tego, że przedsiębiorcy agronomiczni zakładów tyle dinku i spelcu pozostawiają, ile wolno potrzebować do używania samozaopatrzcicieli i do uprawnień gruntów należących do zakładu.

§ 64.

Związki komunalne powinno postanowić wystarczające środki ku dozorowaniu samozaopatrzcicieli i zakładów, które przemysłowo przerabiają zboże.

Przy tem mianowicie ma być rozporządzono:

- a. że przerobienie zboża na mąkę, śrót, drobną kaszę, krupy, płatki i tem podobne płody jako też na strawę, łuskanie orkisa (dinkel, fezen)

i dalsze przerobienie śrótu, drobnej kaszy, kaszy, krup, płatków na mąkę w własnym albo w cudzym zakładzie, zawisi od wystawienia świadectwa pozwalającego (kartka mielna, kartka śrótowa, kartka łuskania)

- b. że świadectwa zezwalające muszą być wystawione przez sam związek komunalny albo przez miejsca naznaczone przezeń za przyzwoleniem krajowej władzy centralnej i że mają znaczenia tylko wśród czasu na nich nadmienionego, który trwać może nie dłużej dwóch miesięcy, i tylko w razie naglącej potrzeby za szczególnem dozwoleńiem związku komunalnego cztery miesiące.
- c. że przerobienie zostaje dozwoleńiem każdego razu do tworzenia zapasu wystarczającego powyżej za czas pod b ustanowiony.
- d. że każdemu przedsiębiorcy zakładu agronomicznego przekazany zostaje zakład, w którym może dać przerabiać zboże, i że zmiana zakładu tylko jest dozwolona za poprzednim zezwoleniem związku komunalnego.
- e. że zakłady przyjąć mogą zboże od samozaopatrzcicieli tylko celem natychmiastowego przerobienia i w tej kwocie, która im zostaje usprawiedliwiona świadectwem pozwolenia równocześnie wręczyć się mającem.
- f. że zakłady zboże albo z niego wyrobione płody dzierżyciela albo kierownika zakładu tylko w tych kwotach mogą mieć na składzie w lokalu do zakładu i lyna należących, na które istnieją porządkowo wystawione świadectwa pozwalające,
- g. że zakłady zboże od niesamozaopatrzcicieli do wyrobień strawy tylko wtedy mogą przyjąć i przerabiać, jeżeli im wręcznie zostaje równocześnie świadectwo zezwalające, wystawione przez sam związek komunalny albo przez miejsce naznaczone przezeń za pozwoleniem krajowej władzy administracyjnej.
- h. że zakłady zlecenia do przerabiania części kwot, na świadectwie zezwalającym naznaczonych tylko przyjąć mogą, jeżeli zlecenie dający równocześnie piśmiennie się wyzeka przerobienia reszty i że zakładom nie wolno wrócić wyrobione płody w dostawieniach częściowych,
- i. że wszystkie worki, na składzie w lokalach do zakładu mlyna należących będące i zbożem albo płodami z niego wyrobionymi napelnione, muszą być opatrzone kartkami przywieszającymi, na których nazwisko właściciela jako też naznaczenie i ciężar treści worka mają być napisane.
- k. że zakłady powinny prowadzić książki mielne i składowe według przepisanego wzoru.
- c. że zakłady powinny ważyć zboże przy przyjęciu i płody przy odliwowaniu i że mają naznaczyć ciężar na świadectwach dozwalających i w książkach mielnych,
- m. którym zakładom i pod którymi warunkami wymiana zboża na płody niego jest zezwolona (młyny na zamian).
- n. że dostawienie zboża i odbieranie płodów w zakładach i przerobienie zboża w dni niedzielne i w ustawowe dni świąteczne jako też w nocnym czasie zezwone jest tylko za poprzednim dozwoleńiem związku komunalnego; zezwolenie udzielone być może tylko w poje-

dyńczym przypadku. Dla młynów wietrznych i wodnych udzielenie pozwolenia w przypadkach naglącej potrzeby przenoszona być może na gminie. Dozwolenie przerabiania nie jest potrzebne jeżeli przerabianie następuje za poleceniem rzeszowego miejsca zbożowego.

§ 65.

Związkom komunalnym wolno wykonanie własnego zaopatrzenia dla swojego obwodu albo dla części swojego obwodu w ten sposób regulować, że zboże przeznaczone do użytku samoopatrzywców jest dostawione zostaje związkom komunalnym albo miejscu przezeń oznaczonemu i przedsiębiorcom agronomicznym zakładów zato dostawione będą płody w tej kwocie, która odpowiada kwocie w § 8 ust. 1, 2 Nr. 12, postanowionej.

Jeżeli związek komunalny reguluje podług ust. 1 powinien o tem donieść bezwzględnie rzeszowemu miejscu zbożowemu.

3. Doprowadzenie regulowania zużycia.

§ 66.

Ku doprowadzeniu oznaczonych w §§ 58 do 65 środków urzędowe być mają w związkach komunalnych szczególnie wydziały.

§ 67.

Krajowe władze centralne albo przez nich oznaczone wyższe władze administracyjne mogą dozorować nad prowadzeniem interesów związków komunalnych i przepisać sposób regulowania (§ 58 do 65) albo same mogą wydać potrzebne rozporządzenia dla wszystkich albo dla pojedynczych związków komunalnych.

Rzeszowemu miejscu zbożowemu na żądanie musi być dane wyjaśnienie co do prowadzenia interesów i musi być dozwolone badanie ponownie.

Rzeszowe miejsce zbożowe może przepisać dla zaopatrzenia pewnych zawodów albo pewnych grup osobnych szczególne regulowanie i postanawiać bliższe szczegóły.

§ 68.

Związki komunalne mogą przenosić regulowanie zużycia dla swojego obwodu gminom za ich zezwoleniem, które przy ostatnim spisu ludności miały więcej niż dziesięć tysięcy mieszkańców. O ile na gminy przenoszone jest regulowanie zużycia, o tyle mają znaczenie dla nich przepisy §§ 58 do 67.

§ 69.

Krajowe władze centralne mogą postanawiać o postępowaniu przy wydaniu rozporządzeń. Postanowienia mogą ustąpić od ustaw krajowych.

§ 70.

O spórach powstających przy regulowaniu zużycia (§ 58 do 68) rozstrzygnie ostatecznie wyższa władza administracyjna.

IV. Przepisy wykonawcze.

Jeżeli właściciel albo kierownik kupieckiego lub przemysłowego zakładu stał się niewierzytelnym przy wypełnieniu obowiązków nałożonych na niego rzeszową ordynacją zbożową dla lat 1919 albo 1920 albo postanowień wydanych ku niej wykonaniu, natenczas właściwa władza może zamknąć zakład.

Może ona odjąć prawo własnego zaopatrzenia agronomicznemu przedsiębiorcy, który się stał niewierzytelnym po 15. sierpniu 1919 r. w używaniu swoich zapasów, w dopilnowaniu rozporządzeń wydanych według § 64, albo w wypełnieniu swojego obowiązku według § 5 ust. 1 do 3 albo który zaniedbywał swój obowiązek dostawienia. W tym przypadku właściwa władza powinna przedsiębiorcę wywłaszczyć i przekazać zapasy przedsiębiorstwu, odmiennie od przepisu § 44 ust. 3 rzeszowemu miejscu zbożowemu albo związkowi komunalnemu własnego gospodarowania przezeń naznaczonego. Odjęcie prawa własnego zaopatrzenia należy się orzec na całą resztę roku gospodarczego.

Przeciwnie temu rozporządzeniu dopuszczone jest zażalenie. O zażaleniu rozstrzygnie wyższa władza administracyjna ostatecznie. Zażalenie nie pociąga za sobą wstrzymania wykonania.

§ 72.

Związek komunalny ma prawo i na żądanie rzeszowego miejsca zbożowego obowiązek, orzec za przypadek bez płacenia wynagrodzenia na dobro rzeszowego miejsca zbożowego, zapasy zboża albo z jego wyrobione płody, które nie są podane wbrew porządkowo wydanemu wezwaniu, albo w razie urzędowego badania ponownego zatajone albo przyjęciu w jaki bądź inny sposób uchylone zostają, albo które przedsiębiorca agronomicznego zakładu zamierza spotrzebować albo wbrew przepisowi sprzedać po nad miarę dozwoloną albo wbrew przepisom wydanym ku dozorowaniu samoopatrzywców, jako też wszystkie zapasy, które bezprawnie są wyrobione albo do obiegu puszczane. Zboże chlebne i z niego wyrobione płody w szczególnych przypadkach mogą być orzeczone za przypadek przez wiązki komunalne własnego gospodarowania za pozwoleniem rzeszowego miejsca zbożowego zamiast dla niego dla związku komunalnego. Związek komunalny już przed orzeczeniem przedsiębiorcy wydać może rozporządzenia ku zabezpieczeniu zapasów.

Jeżeli już nie można dosięgać zapasów w ust. 1 wymienionego rodzaju, natenczas wstąpi na ich miejsce ich wartość albo cena kupna zapłacona, o ile ona jest wyższa. Jeżeli w czynie, na mocy którego wartość orzeczona jest za przypadłą, brało więcej osób udział, odpowiadają oni jako dłużnicy wspólnej ręki. Ściąganie następuje wedle przepisów o ściąganiu publicznych podatków.

Przeciwnie rozporządzeniu dopuszczone jest zażalenie. O zażaleniu rozstrzygnie wyższa władza administracyjna. Zażalenie nie pociąga za sobą wstrzymania wykonania.

§ 73.

Krajowe władze centralne wydają potrzebne postanowienia wykonawcze.

Mogą urządzić miejsca pośrednicze, nad którymi ciąży podrzędne podzielnie i regulowanie zużycia w swoim obwodzie. W takim razie związki komunalne na rozporządzenie krajowej władzy centralnej są obowiązane, oddać do pokrycia kosztów administracyjnych miejsca pośredniczego odpowiednią część wynagrodzenia im się płacić mającego od rzeszowego miejsca zbożowego według § 30 krajowej władzy centralnej albo miejscu przezeń oznaczonemu.

§ 73a.

Krajowe władze centralne mogą wydać prze-

pisy o obrocie młynami do śrótowania i o używaniu młynów śrótowych.

§ 74.

Krajowe władze centralne rozporządzają, kto się poczytuje w myśl tego rozporządzenia za związek komunalny, za gminę, za właściwą władzę i za wyższą władzę administracyjną. Przy tem może być postanowiono, że na miejscu gmin wstąpią związki płodźcicieli, o ile takie są stosowne na mocy § 15b rozporządzenia o urządzeniu miejsc cen badawczych i o regulowaniu zaopatrzenia z dnia 25. września 1915 i 4. listopada 1915 r. (rz. gaz. ust. str. 607, 728).

Jeżeli krajowa władza centralna chce oznaczyć obwody, które się rozciągają poza obszar niższej władzy administracyjnej, za związek komunalny, wtenczas ma donieść o tem rzeszowemu miejscu zbożowemu. Ono może założyć protest wśród czternastu dni. O protestie rozstrzygnie rzeszowy minister używnia i rolnictwa.

VIII. Przepisy przejściowe.

§ 75.

Postanowienia o regulowaniu zużycia, wydane przez związków komunalnych albo gmin na mocy dotychczasowego regulowania obrotu żniwa, pozostają w mocy; o ile się nie zgadzają z przepisami tego rozporządzenia powinny być zmienione albo uzupełnione aż do 16. sierpnia 1920 r.

§ 76.

Ktokolwiek na początku 16. sierpnia 1920 r. dzierży zapasy dawniejszych żniw zboża chlebowego z jęczmienia, maki z zboża chlebowego i jęczmienia, niemieszaną albo mieszaną inną makę, jako też śrótu, krupy, kaszy, płatków z zboża chlebowego albo jęczmienia, niemieszane albo mieszane innymi żywnościami albo strawami, obowiązany jest, donieść o nich związkowi komunalnemu miejsca składania aż do 20. sierpnia 1920 r. i to osobno po rodzajach i właścicielach. O zapasach, które w tym czasie są po drodze, odbierający powinien donieść bezzwłocznie po odebraniu związku komunalnemu.

Związek komunalny powinien donieść rzeszowemu miejscu zbożowemu na drukowanym wzorze przezeń postanowionym aż do 31. sierpnia 1920 r. o zameldowanych podług ust. 1 jako też o zapasach w jego własności się znajdujących.

§ 77.

Obowiązek doniesienia (§ 76) nie rozciąga się

- a. na zapasy znajdujące się w własności rzeszy lub kraju,
- b. na zapasy znajdujące się w własności rzeszowego miejsca zbożowego, oddziału interesownego sp. z o. p. albo zjednoczenia pobierania niemieckich rolników sp. z o. p.
- c. na zapasy zboża chlebowego i jęczmienia, które włącznie z nich wyrobionych płodów u jednego posiadziciela nie przewyższają pięćdziesiąt kilogramów.
- d. na zapasy płodów zboża chlebowego i jęczmienia, które już są oddane przez związek komunalny handlerzom, wyrobnikom, albo zużyтелям swojego obrotu w miarę istniejących dla związku komunalnego przepisów o regulowaniu zużycia, z wyjątkiem maki i śrótu z zboża chlebowego i jęczmienia.

§ 78.

Z początkiem dnia 16. sierpnia 1920 zapasy, których podać powinno (§ 76 ust. 1, § 77) jako też zapasy wymienione w § 77) pod c zajęte są dla związku komunalnego, w którego obwodzie się znajdują. Zapasy, które w tym czasie są po drodze, zajęte są dla związku komunalnego, w którego obwodzie po ukończonym transporcie zostaną oddane. Zajęcie nie rozciąga się na zapasy maki i śrótu, które już były oddane przez związek komunalny handlerzom, wyrobnikom albo zużyтелям swojego obrotu w miarę istniejących dla związku komunalnego przepisów o regulowaniu zużycia.

Do tych zapasów mają znaczenie przepisy tego rozporządzenia.

Związki komunalne powinny odliwerować podług tego zapasy dla nich zajęte i w ich własności będące (§ 76 ust. 2) z wyjątkiem wymienionych w § 77 pod e i z wyjątkiem zapasów im urzędowo przekazanych do podzielenia, rzeszowemu miejscu zbożowemu podług jego warunków interesownych. Wymienione w § 77 pod e zapasy mimo zajęcia mogą być spotrzebowane w własnym gospodarstwie domowym albo w zakładzie.

§ 78a.

Ktokolwiek na początku 16. sierpnia 1920 r. dzierży owsa z dawniejszych żniw niemieszanego albo innymi żywnościami i strawami mieszanego, obowiązany jest, donieść o nim związkowi komunalnemu miejsca składania aż do 20. sierpnia 1920 r. osobno po właścicielach. O owsie, który w tym czasie jest po drodze, powinien donieść odbierający bezzwłocznie po odebraniu związku komunalnemu. § 76 ust. 2 i § 77a do c znajdują odpowiednie zastosowanie.

Z początkiem 16. sierpnia 1920 r. owies dawniejszych żniw zajęty jest dla związku komunalnego, w którego obwodzie się znajduje. Owies, który w tym czasie jest po drodze, zajęty jest dla tego związku komunalnego, w którego obwodzie po ukończonym transporcie zostaje odliwerowany. Do owsa podług tego zajętego mają znaczenie przepisy tego rozporządzenia. Rzeszowy minister używnia i rolnictwa postanawia, w której mierze owies mimo zajęcia może być użyty na strawę, przerobiony albo w inny sposób spotrzebowany. O ile podług tego owies nie zostanie spotrzebowany na strawę, albo przerobiony w inny sposób użyty, związki komunalne powinny dostawiać zajęte i w ich własności będące zapasy, z wyjątkiem im urzędowo do podzielenia przekazanych zapasów rzeszowemu miejscu zbożowemu podług jego warunków interesownych.

Rzeszowy minister używnia i rolnictwa może wydać postanowienia przejściowe.

IX. Przepisy zakończone i karne.

§ 79.

Przepisy tego rozporządzenia nie odnoszą się na wprowadzone zapasy zagraniczne z wyjątkiem §§ 57 do 61.

§ 80.

Wieżeniem do jednego roku i karą pieniężną do pięćdziesiąt tysięcy marek albo jedną z tych kar karany będzie:

1. Ktokolwiek bezprawnie zajęte zapasy uchyla mianowicie z obrotu związku komunalnego,

- dla którego są zajęte, oddala, uszkadza, niszczy, przyjmuje do przerabiania, przerabia, daje przerobić, zużywa albo w inny sposób spożytkowuje;
2. ktokolwiek bezprawnie zajęte zapasy sprzedaje, kupuje, albo zawiera inny interes pozbywa się albo nabywa względem nich albo ktokolwiek działa wbrew przepisom § 4 ust. 1
 3. ktokolwiek niezgodnie z powinnością zaniecha potrzebnych czynności ku utrzymaniu, zachowaniu i pielegnowaniu zapasów (§§ 5, 47);
 4. ktokolwiek działa wbrew przepisom w § 8a zd. 2, 3 § 9 zd. 2 albo postanowieniem wydanym na mocy § 8a § 9 zd. 1 albo ktokolwiek sprzedaje zboże na cele siewne albo też kupuje, chociaż wie albo podług okoliczności przyjąć musi, że nie jest przeznaczone na cele siewne;
 5. ktokolwiek wbrew przepisom wydanym w miarę § 18 ust. 1 g wymieści albo daje wymieścić;
 6. ktokolwiek działa wbrew przepisom wydanym na mocy § 19 ust. 1 o wyrobie, obrocie i cenach płodów;
 7. ktokolwiek większe aniżeli postanowione zapłaty od mielenia i inne zapłaty przerobienia i wynagrodzenia (§ 53) żąda, daje sobie obiecać albo uiszcza;
 8. ktokolwiek wbrew przepisom w § 50ym wzbrania wejścia w lokale, oględzin, wejrzenia w zapisania interesowe, postanowienia istniejących zapasów albo pomocy przy tem postanowieniu, albo pobierania prób, przerabiania na próbę, zastawienia zakładu, albo nie udziela wyjaśnienia żadanego od niego w miarę § 19 ust. 2, § 26 ust. 3, § 50 ust. 2, albo udziela z wiedzą nieprawdziwe albo nie dokładne podania;
 9. ktokolwiek wbrew przepisu w § 51ym nie zachowuje milczenia albo kto się nie wstrzyma udzielenia albo użytkowania tajemnic interesowych i zakładowych,
 10. ktokolwiek na nim ciążyący obowiązek doniesienia według § 3 ust. 2, § 7, § 10 ust. 2, § 76 ust. 1, § 78 a ust. 1 nie wypełnia w stawionym terminie albo udziela z wiedzą nieprawdziwe albo niedokładne podania;
 11. ktokolwiek działa wbrew przepisom § 8 ust. 1
- Nr. 3 drugie półzдание, § 12 ust. 2, § 49 ust. 1, 2, § 54, § 55 ust. 1, § 56 ust. 1.
12. ktokolwiek działa wbrew rozporządzeniom, które wydaje krajowa władza centralna, wyższa władza administracyjna, związek komunalny albo gmina na mocy § 5 ust. 3, 4, §§ 58, 59, 61, 62, 63 ust. 2, §§ 64, 65, 67, 68, 72 ust. 1 zd. 3, § 73 ust. 1, § 73a albo które podług § 75 pozostawają w mocy.
Usiłowanie jest karygodne.
W przypadku § 9 ściganie ma miejsce tylko na wniosek dzierżyciela zakładu.
- W razie rozmyślnego zamileczenia, uchylenia, sprzedania, spożyczenia na strawę zapasów kara pieniężna, gdy się orzecz na nią wyłącznie, powinna porównać się najmniej trzykrotną wartością zapasów, do których się odnosi czyn karygodny.
Obok kary w przypadkach Nr. 1 do 6, 10 do 13 orzeczona być może konfiskacja zboża i płodów, do których się odnosi czyn karygodny bez różnicy, czy należą sprawcy czy nie należą, o ile nie są orzeczone za przypadek w miarę § 72.
- Jeżeli w skutek policyjnego badania zboża albo z niego wyrobionych płodów włącznie towarów pieczonych nastąpi karoprawne osądzenie, padają na osądzonego też koszty powstałe policyjnym badaniem. Koszta te zarazem mają być postanowione i ściągane z kosztami sądowego postępowania.
- § 81.
- Jeżeli czyn karygodny w § 80 oznaczony jest popełniony zarobkowo albo nałogowo, kara więzienia aż do pięć lat i kara pieniężna aż do sto tysięcy marek podwyższona być może. Obok więzienia może być orzeczono na utratę obywatelskich praw honorowych.
- § 82.
- Rzeszowy minister używienia i rolnictwa może dopuścić wyjątki od przepisów tego rozporządzenia.
- § 83.
- Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem 26. maja 1920 r. Rzeszowy minister używienia i rolnictwa postanawia czas, w którym przestaje obowiązywać rozporządzenie.

Postanowienie wykonawcze

do Rzeszowej ordynacji zbożowej dla zniwa 1920 r.

z dnia 21-go maja 1920 r.

(rz. gaz. ust. str. 1021).

Podług § 73-go rzeszowej ordynacji zbożowej dla zniwa 1920 r. z dnia 21-go maja 1920 r. (rz. g. ust. str. 1021) postanawia się ku jej wykonaniu, co następuje:

I. Zajęcie.

Do 1-go.

Za rok zniwowy 1920ty odmiennie od przeszłego roku rzeszowemu miejscu zbożowemu zaś przynoszono gospodarowanie wszystkimi rodzajami

zboża (zbożem chlebowym, jęczmieniem i owsem) niemieszanem albo mieszanem innymi ziemiopłodami. Owies zaś zajęty jako inne rodzaje zboża.

Inne ziemiopłody, dotychczas całkiem albo częściowo publicznie zagospodarowane, mianowicie owoce strączkowe i tatarska, całkiem zwolnione są od zajęcia dla obrotu.

Zajęcie następuje dla Związków komunalnych. Związkami komunalnymi w myśl rzeszowej ordy-

nacyi zbożowej są powiaty miejskie i wiejskie. Państwowy komisarz dla używienia ludności upoważniony jest, przyznać za związka komunalnego w szczególnych przypadkach miejscowo stykających powiatów potrzeby i przewyżki, które się złączają do wzajemnego obwołu zaopatrzenia i które urzędzą wzajemne miejsce podzielające żyta odnośnie maki (wydział zbożowy) z zastrzeżeniem postanowienia w § 74ym ust. 2im. Wskaza się do okólnika państwowego komisarza z dnia 28. maja 1920 r. VIc 1555.

Odwola się na wzór statutu związku, który jako dodatek I był przyłączony do postanowienia wykonawczego koł rzeszowej ordynacyi zbożowej dla żniwa 1917 r.

Do § 3go, ust. 1go.

Związki komunalne mają przestrzegać przy pozwoleniu zmian zajętych zapasów rozporządzenie o obrocie zboża siewnego (porównaj postanowienia wykonawcze do § 9go) jako też §§ 23 i 55 rzeszowej ordynacyi zbożowej, według których zboże (§§ 1, 2) i mąka z ich obwołu usunięte być mogą tylko za pozwoleniem rzeszowego miejsca zbożowego, nie zważając na wyjątkowe przypadki w § 23, ust. 1 oznaczone. Dostawienie zboża albo płodów z niego wyrobionych zakładom (§ 18 ust. 1c) dozwolone jest w miarę § 23 ust. 2 tylko za pozwoleniem rzeszowego miejsca zbożowego.

Do ust. 3go.

Zwraca się uwagę na obowiązek doniesienia związków komunalnych wobec rzeszowego miejsca zbożowego w tym przypadku, że przenoszono zajęte zapasy bezprawnie do obwołu drugiego związku komunalnego.

Do § 4go.

Postanowienie to mianowicie też sprzedaży zboża na żdźble uczyni zawisłą od poprzedniego zezwolenia związku komunalnego. Przez to ma się sprzeciwić usiłowaniu ujęcia zboża od zajęcia albo uzasadnienia nieuprawnionego własnego zaopatrzenia (do porównania postanowienia wykonawcze do § 8 ust. 2 i § 63).

Związek komunalny powinien udzielać zezwolenia tylko wtedy, kiedy zdaje się wyłączone podejrzenie obejścia przepisów rzeszowej ordynacyi zbożowej i zachodzi udowodniona potrzeba gospodarcza do zawarcia układu.

Do § 5go; ust. 2 i 3.

Naczelnik powiatu, w powiatach miejskich zarząd gminny, może rozporządzać wymłocenia i odłączenia ziarnków od owoców strączkowych mieszanek. Odłączenie mieszanek od posiadiciela tylko wtedy ma być żądane, kiedy on do tego jest w stanie swoimi własnymi środkami zakładu.

Wyższa władza administracyjna może wydać postanowienia o czasie, rodzaju i miejscu wymłocenia jako też o doniesieniu i postanowieniu wypadku wymłocenia, o ile już o tem nie rozporządziło rzeszowe miejsce zbożowe. Przekroczenia tych postanowień karygodne są w miarę § 80go cyfr 12, rz. o. zb.

Wymłoczone zapasy powinny być stawione do dyspozycyi związku komunalnego na jego żądanie. Jeżeli posiadziciel nie uczyni zadość żądaniu, może teraz za to przekroczenie nastąpić ściganie karne według § 80go cyfr 12, na co się szczególnie zwraca uwagę.

§§ 2 do 9 ogłoszenia o wczesnym wymłoceniu z dnia 2 czerwca 1917 r. (rz. gaz. ust. str. 443) mają też znaczenie na wczesne wymłocenie w roku zbożowym 1920. Zapytania w sprawach wczesnego wymłocenia mają być podane do rzeszowego miejsca zbożowego, oddział dla wczesnego wymłocenia.

Do § 6go ust. 1go.

Właściwą władzą jest naczelnik powiatu, w powiatach miejskich zarząd gminy.

Do ust. 2go.

Wskaza się do prawa związków komunalnych roboty według § 5go przedsiębiorcy agronomicznego zakładu albo posiadzicielowi zajętych zapasów przystojące, w razie wzbraniania się zobowiązane, dać przedsiębiorcą na jego kosztą przez gminy.

Do § 8go, ust. 1go.

Do cyfr 1: Kwoty zboża chlebowego, jęczmienia i owsa, które mogą spotrzebować samoopatrzyciele do swojego używienia, postanowione są w samej rzeszowej ordynacyi zbożowej. Uważać się należy, że od 15. sierpnia 1920 r. samoopatrzycielom wolno ku używieniu potrzebować po 5 kg jęczmienia i owsa.

Do cyfr 2: Dostawienie Zboża upoważnionym do deputatu jest zezwolenie, o ile w układach taryfowych kwoty deputatu jako wynagrodzenie są postanowione. Kwot deputatowych wolno dostawiać tylko na własne spotrzebowanie, t. z. zajęcie kwot deputatowych się dopiero skończy z dozwolonym użyciu przez upoważnionego do deputatu. Ostatniemu dla tego nie wolno pozbyć się kwot deputatowych sprzedażem, przemienieniem, podarowaniem albo w inny sposób.

Ma się rozumieć, że na kwoty deputatowe, o ile się tyczy zboża chlebowego, znajduje zastosowanie rozporządzenie o spotrzebowaniu na strawę zboża chlebowego, chleba i maki z dnia 28. maja 1915 r. (rz. g. ust. str. 381).

Do cyfr 3: Postanowienie kwot jęczmienia i owsa, które mogą być spotrzebowane na strawę bydlą w zakładzie trzymania, zastrzeżono szczególnemu rozporządzeniu rzeszowego ministra używienia i rolnictwa.

Wyjątki zakazu, spotrzebowania owoców na strawę bydlą trzymania w zakładzie w stanie niewymłocnym, dopuszczone są tylko w przypadkach najagłębszej potrzeby gospodarczej, jeżeli nie zachodzą wątpliwości o wierzytelności przedsiębiorcy zakładu.

Do cyfr 4. Upoważnienie przenoszone na krajowe władze centralne podwyższenia w nagłej potrzebie gospodarczej kwoty zboża siewnego aż do granicy postanowionej przez rzeszowe miejsce zbożowe, w Prusach przenoszone zostało, wzajemnem rozporządzeniem ministra rolnictwa, domen i lasów i państwowego komisarza używienia ludności z dnia 9. czerwca 1920 r. (I A 1c 7192 VIc 1638 na naczelnym prezesów, w kraju Hohenzollern na prezesa rejencyjnego).

Do ust. 2go.

Za przedsiębiorców zakładów agronomicznych uchodzą ich kierownicy; przy tem mało znacząco, czy są właścicielami albo dzierżawcami. Nie należące do zakładu agronomicznego osoby, które usiłują się wystarać o prawa samoopatrzycieli ukła-

dami dzierzawczymi albo innymi układami, oddając gospodarowanie dzierzawnego gruntu wydzierżawcy, nie uchodzą za samoopatrzczyków. Jeżeli właściciel albo dzierzawca mieszkający poza zakładem agronomicznym daje prowadzić zakład przez umieszczonych (n. p. kupańska firma, towarzystwo, spółka i t. p.) wtenczas uważają się za samoopatrzczyków tylko osoby, żyjące w zakładzie agronomicznym, ale nie osoby, które nie stoją w żadnym stosunku gospodarczym z zakładem agronomicznym.

Jako przynależący gospodarstwa uchodzą przy zakładach agronomicznych, które są własnością zakładów powszechnie użytecznych (zakładów obłąkanych, szpitalów, domów sierot i t. p.) i połączone są z tego obrotem, też personal i wychowawcy tych zakładów.

Dzierżyciele praw dziesięciny albo tem podobnych praw polegających na zasadach publiczno-prawnych albo prywatno-prawnych n. p. urzędnicy duchowni, nauczyciele, umieszczeni, którzy podług swej ordynacji pensyjnej albo swej umowy umieszczenia mają pretensje na podatki w naturze, nie uchodzą za samoopatrzczyków w myśl § 8go ust. 2go. Owocow polegających zajęciu nie wolno dostawiać w naturze przez obowiązków. Na spory, wynikające z zajęcia i z wstępnego działania na ważne układy dostawienia w naturze, nie ma znaczenia § 13, lecz postanowienie wynagrodzenia dla odpadnięcia uszczerbku w naturze ma nastąpić w razie sporu przez zwyczajne sądy.

Wskaza się do okólnika pruskiego krajowego urzędu zbożowego z dnia 7. kwietnia 1919 — R. M. 483 B 83 — tycającego się poczytywania jako samoopatrzczyków osób zatrudnionych w agronomicznych zakładach.

Do § 8a.

Należy się oczekiwać bliższych postanowień o dopuszczalności nabycia i dostawienia jęczmienia i owsa na atesty pobieracze, wydać się mających przez rzeszowego ministra użytku i rolnictwa albo przezeń oznaczonego miejsca. Umowę kupną przed ich wydaniem zawarte nie mają znaczenia.

Do § 9go.

O obrocie zbożem siewnem wydaje się szczególne rozporządzenie.

Do § 11go.

Zakaz spożyczenia jako zieloną strawę mieszkanki własnego uprawienia dotyczy się tylko mieszkanki składającej się z zboża chlebowego albo jęczmienia. Przymieszania przypadkowo włożonych innych owoców, uważa się mających tylko za obwódkę, nie ówzlegniają się przy ocenie niu rodzaju owoców.

Do § 12go ust. 1go.

Zajęcie ukończy się dopiero zaginieniem owoców, niezważając na przypadki w § 12 ust. 1 wymienione. Dlatego też n. p. zapasy samoopatrzczyków, które się znajdują na przebieganiu albo już przerobione w młynie i t. d. dalej są zajęte dla związku komunalnego. (Do porównania postanowienie wykonawcze do § 8 ust. 1 cyfra 2.)

Do ust. 2go.

Przepis rozciąga się mianowicie na młyny, składowe, komisjonerów, handlerzy, piekarzy, zatrudnionych przez związek komunalny albo gmi-

ne albo na innych terenie mających. O te z obciążeniem mającym takiego rodzaju zawierają się piśmiennie układy, należy się przyjąć do układu przepis § 12 ust. 2 i wskazówki na postanowienia karne §§ 80 ust. 1 cyfra 11, 81; w innych przypadkach zlecenie mający powinni być wskazani do tych przepisów w stosowny sposób.

Do § 13go.

Jeżeli zaczepia się postanowienie przekazane naczelnikowi powiatowemu albo zarządowi gminy wtenczas wyższa władza administracyjna wyłącznie jest właściwą. Nareszcie o sporach rozstrzygnię w pierwszej instancji naczelnik powiatu, w powiatach miejskich zarząd gminy. O właściwości rozstrzygnięcia sporów wynikających z wstępnego działania zajęcia na układy dostawienia w naturze wskaza się do postanowień wykonawczych do § 8 ust. 2.

Do § 14 i t. d.

II. Rzeszowe miejsce zbożowe.

Podzielenie interesów pomiędzy oddziałem administracyjnym i oddziałem interesowym wynika z § 17go. To ma być uwzględniony w piśmiennym ruchu.

Cały ruch piśmienny związków komunalnych z oddziałem administracyjnym (dyrektorem) idzie przez urząd wyższej władzy administracyjnej i krajowego urzędu zbożowego. Ruch piśmienny w sprawach interesów, mianowicie w dostawieniu i zaplaceniu owoców i z niego wyrobionych produktów, kierowany ma być bezpośrednio do rzeszowego miejsca zbożowego, oddziału interesowego.

Rzeszowe miejsce zbożowe, oddział administracyjny (dyrektorium) i krajowy urząd zbożowy mają swoją siedzibę w Berlinie W 50, Kurfürstendamm 235, rzeszowe miejsce zbożowe, oddział interesowy sp. 2. o. p. w Berlinie W 50, Kurfürstendamm 237.

Do § 18go ust. 1c.

Jako zakłady w tej myśli uważają się między innymi też młyny drobnej kaszy i krup i zakłady, które wyrabiają płatki owsiane i inne żywności owsiane. O dostawieniu browarom i słodowniom rozstrzygnię rada rzeszowa. Ich zaopatrzenie następuje przez rzeszowe miejsce zbożowe.

Do ust. 1go f.

Związkom komunalnym bez pozwolenia szczególnego rzeszowego miejsca zbożowego śrótownia albo spożyczenia na strawę zboża chlebowego nie wolno dopuścić i wtedy, gdy ono jest małej wartości albo uszkodzone albo zdaje się nie nadatnem do wymielenia z innych powodów. Z „posładem” zasadniczo należy się obchodzić jak innem zbożem, więc też musi być dostawiony.

Do ust. 1go g.

Postanowienie rzeszowego miejsca zbożowego podług ust. 1g ma znaczenie w ogólności, więc też dla młynów, które miała dla samoopatrzczyków. Wyjątki dla pewnych młynów podług ust. 3go tylko rzeszowe miejsce zbożowe może dopuścić, ale nie związek komunalny. Na korzyść rozciągania zapasów wskaza się do możliwości śrótownia w tych przypadkach, w których młyny przepisanej wysokiej stawki wymielenia dosięgać nie są w stanie. Zboże musi być wymielone ednolicie aż do postanowionej najniższej stawki; wyrabianie niżej

wymienionej prasce) mógł dozwolone jest tylko za porównaniem rzeszowskiego miejsca zbożowego.

III. Zagospodarowanie na zapasach.

1. Zadanie związków komunalnych w ogóle.

Do § 21go.

Co do formy i czasu doniesień podać się mających rzeszowskiemu miejscu zbożowemu otrzymującej związki komunalne jeszcze bliższe rozporządzenia przez krajowy urząd zbożowy.

Do § 22go.

Do ust. 1 i 2go zastrzega się krajowemu urzędowi zbożowemu wydanie szczególnych postanowień, jeżeli pokaże się potrzeba.

Do § 24go ust. 1go.

Na związków komunalnych włożono wyraźnie odpowiedzialność za dostawienie wszystkich zajętych zapasów zboża, o ile nie wolno ich pozostawiać na mocy szczególnych ustawowych przepisów. Skutki niedopełnienia obowiązku dostawienia wynikają z § 25 ust. 1. Kwoty przez rzeszowskie miejsce zbożowe do dostawienia przepisane (§ 18 ust. 1 litera c) przedstawiają tylko najmniejsze kwoty dostawiać się mające. Nad nimi rozporządzalne kwoty w skutek za niskiego szacowania żniwa i t. d. czem przedziewać muszą być dostawione bez wyczekiwania wezwania rzeszowskiego miejsca zbożowego. W odpowiedni sposób regulowana jest odpowiedzialność gmin w §§ 40, 25 ust. 3.

Do ust. 2go.

Wskaza się do cyfr 13 do 17 informacji do prowadzenia kartki gospodarczej posłanej związkom komunalnym przez państwowego komisarza żywienia ludności.

Do § 25go ust. 3.

Ku uniknięciu nieprawnych surowości przeciwko ludności do zaopatrzenia upoważnionej, na którą nie padnie wina za niedostateczne dostawienie, ograniczone kwoty stosownie mają być podzielone w pierwszym rzędzie na zakłady rolnicze, które są zaległe kwotami im do dostawienia nakazanym (do porówn. postanowienia wykonawcze do § 24 ust. 2). Odmienne podzielenie może nastąpić za pozwoleniem krajowego urzędu zbożowego.

Do § 26go ust. 1go.

Każdy związek komunalny powinien utrzymywać miejsce interesowe po kupiecku urządzone. Co się tyczy Organizacji takich miejsc interesowych wskaza się do okólnika krajowego urzędu zbożowego dotyczącego się powiatowe miejsca żytny z dnia 17. lipca 1917 R. M. 3159. Do porównania postanowienie wykonawcze do § 27go.

Urządzenie i prowadzenie „kartki gospodarczej” ma nastąpić według „informacji do prowadzenia kartki gospodarczej” posłanej związkom komunalnym okólnikiem państwowego komisarza dla żywienia ludności z dnia 8. czerwca 1918 r. VI t. 1528. Ono, stosownie do celu, przenoszono będzie kupieckiemu miejscu interesowemu, albo szczególnemu oddziałowi statystycznemu.

Do ust. 2go.

Związek komunalny ma prawo nałożyć na gminy swojego obwodu także prowadzenie kartek gospodarczych (do porówn. informacje do prowadzenia kartek gospodarczych cyfra 1).

Do § 27go.

Związki komunalne i to w pierwszym rzędzie kupieckie miejsca interesowe powinny, komisjonerom trwale dopomagać przy nabyciu owoców i dozorować nad ich czynnością. Rzeszowskie miejsce zbożowe będzie ich przytrzymać, doniesie bieżąco związkom komunalnym o swojej czynności w przepisanej formie. Związki komunalne mogą im nakazać doniesienia także pojedynczym gminom. Do porównania cyfry 15, 16 informacji do prowadzenia kartki gospodarczej.

Do § 28go ust. 1go.

Okólnik krajowego urzędu zbożowego z dnia 15. listopada 1917 r. R. M. 566 Pr. ma stosowne znalezienie też za rok żniwowy 1920.

Do § 29go ust. 1go.

Własni dostawcy mogą być tylko związki komunalne własnego gospodarowania. (§ 32). W wszystkich związkach nie własnego dostawienia (własnego gospodarowania i nie własnego gospodarowania) ustanowione będą komisjonerzy przez rzeszowskie miejsce zbożowe; związek komunalny ma prawo przedstawienia.

Do ust. 2go.

Przy wykonaniu swojego prawa przedstawienia (ust. 1) związki komunalne w pierwszym rzędzie powinny uwzględnić na ochronieniu istniejących gospodarczych stosunków handel zbożowy (handlerzy i spółki) który w ich obwodzie już był czynnym w pokoju. Przypuszczając to uwzględnić im też mają być handlerze i t. d., którzy po za obwodem związku komunalnego mają swoją siedzibę przemysłową. Za komisjonerów też można ustanowić osób, które 31. lipca 1914 r. byli umieszczeni takich handlerzy albo komisjonerów, których ustanowienie za komisjonerów jest dozwolone. Nie mają być przedstawieni za komisjonerów posiadaciele młynów, zjednoczenia młynów i ich umieszczenie; to samo rozumie się o zjednoczeniach handlerzy, spółkach i t. d., którzy się dotychczas tylko zajmowali ustanowieniem podkomisjonerów, agentów i t. d. do zakupu i ich dozowaniem, którzy więc sami bezpośrednio nie kupowali od płodźcicieli.

Do ust. 3go.

Do porównania postanowienia wykonawcze do § 27go.

Do § 30go.

Wynagrodzenie uiszczane przez rzeszowskie miejsce zbożowe zawiera w sobie m. i. też wynagrodzenie kosztów powstałych prowadzeniem kartki gospodarczej (porówn. postanowienie wykonawcze do § 26go).

O stosownych zasadach ku wymierzeniu wynagrodzenia związki komunalne uwiadomione będą przez krajowy urząd zbożowy.

§§ 31go.

Zadane kwoty maki na przepisany wzór podane być muszą aż do 25go każdego miesiąca krajowemu urzędowi zbożowemu przez wyższą władzę administracyjną.

3. Związki komunalne własnego gospodarowania.

Do § 32go ust. 1go.

Własne gospodarowanie może być urządzone tylko ku gospodarowaniu zboża chlebowego (§ 2).

Własne gospodarowanie prowadzić mogą tylko związki komunalne, których żniwo podług doświadczeń lat żniwowych 1918 i 1919 prawdopodobnie wystarczy do zaopatrzenia ludności aż do 15. czerwca 1921 r.

Do obowiązku uwiadomienia związków komunalnych stosuje się rozporządzenie państwowego komisarza żywności z dnia 28. maja 1920 r. — Vle 1555. —

Do ust. 2go.

O pozwoleniu własnego gospodarowania rozstrzygnięciu państwowemu komisarz żywności ludności. O rozstrzygnięciu dostaną wiadomość związki komunalne przez wyższe władze administracyjne.

Do ust. 3go.

Wyższe władze administracyjne powinny dozorować nad wykonaniem przepisu, że mąka każdego czasu do dyspozycji związku komunalnego własnego gospodarowania będąca, nie może przewyższać potrzeby maki jednego miesiąca. Na reszcie ku wykonaniu ust. 3go jeszcze wydane będą szczególne rozporządzenia przez krajowy urząd zbożowy.

Do ust. 4go.

Zasady rzeszowego miejsca zbożowego dla układów z młynami, o których krajowy urząd zbożowy uwiadomił związków komunalnych okólnikiem z dnia 15. sierpnia 1917 r. — R. M. 3900 — mają znaczenie też za rok zbożowy 1920ty. Jeżeli związek komunalny chce ustąpić od tych zasad, doпросić się powinien przed zawarciem układu przyzwolenia rzeszowego miejsca zbożowego u krajowego urzędu zbożowego. Wypełnienie tego przepisu będzie ponownie badane późniejszym zażądaniem układów z młynami zawartych przez krajowy urząd zbożowy. Przepisano teraz wyraźnie zawrzeć piśmiennie tych układów.

Układy z młynami zawarte są dokumentami o interesach prawnych, które mają zobowiązać związek komunalny przeciwko trzecim. Dlatego znajdują zastosowanie przepisy wydane w ordynacjach powiatowych i gminnych o podpisaniu takich dokumentów.

Do ust. 5go.

Wyższe władze administracyjne powinny dozorować nad własnym gospodarowaniem związków komunalnych, mianowicie pod względem § 32go ust. 1 § 35 i § 24 ust. 1. Powinny się starać o to, żeby związki komunalne dopełniły zaważu i dokładnie swojego obowiązku dostawienia w miarę § 24 ust. 1. Wskaza się do treści ustępu 5go, według której związkom komunalnym i w razie nie wczesnego dopełnienia swojego obowiązku dostawienia może być ujęte prawo własnego gospodarowania. Krajowy urząd zbożowy doniesie wyższemu władzom administracyjnym o kwotach i terminach dostawienia w każdym razie według § 18go ust. 1 litera e postanowionych. O całkowicie dostawiać się mających kwotach i o rzeczywiście dostawionych kwotach odbiera bieżąca wiadomość wyższe władze administracyjne według cyfry 17 ust. 2 informacjami ku prowadzeniu kartki gospodarczej. Wnioski o ujęciu własnego gospodarowania stawione być muszą u państwowego komisarza dla żywności ludności.

Do § 33go ust. 1go.

Związki komunalne, którym przyznano prawo

własnego gospodarowania zbożem chlebowym, mają prawo, owoce dla nich zajęte nabywać na własny rachunek i dostawiać je rzeszowemu miejscu zbożowemu, oddziałowi interesów sp. z o. p. (własne liwierowanie). Powinni się trzymać przy tem warunków interesowych tego oddziału. Własne liwierowanie powinno się rozciągać na wszystkie rodzaje zboża; nie jest dozwolone, ograniczyć ono n. p. na zboże chlebowe i wnosić dla zakupienia jęczmienia albo owsa o ustalenie komisjonerów przez rzeszowe miejsce zbożowe.

Związki komunalne, którym na wniosek dozwolone jest własne gospodarowanie, trzymanymi są, bezwzględnie donieść rzeszowemu miejscu zbożowemu, oddziałowi bezpośrednio po odebraniu zezwalającej odpowiedzi (porównaj postanowienia wykonawcze do § 32go) czy chcą postępować jako własni liwieranci. W donoszeniu równocześnie ma być podano, których komisjonerów związek komunalny ustanowił. Co się tyczy wyboru komisjonerów są ważne postanowienia wykonawcze do § 29go ust. 2go.

Związek komunalny, używający prawa własnego liwierowania, odbierze z tem pełne ryzyko względem towarów wobec rzeszowego miejsca zbożowego. Cena zakupienia i dalszego przedzaju owoców, jako też stopień dopuszczonych dodatków regulowane będą szczegółem rozporządzeniem. (Rozporządzenie o najwyższych cenach). Powiatowi własnego liwierowania nie wolno odwalić ryzyka gospodarze na komisjonerów.

Do ust. 2go.

Zasady rzeszowego miejsca zbożowego o układach z komisjonerami oznajmione związkom komunalnym przez krajowy urząd zbożowy okólnikiem z dnia 15. sierpnia 1917 r. — R. M. 3900 — mają znaczenie też za rok zbożowy 1920ty. Postanowienia wykonawcze do § 32 ust. 4. znajdują odpowiednie zastosowanie.

Wykazania zakupionych kwot, jak pierwiej, podane być mają półmiesięcznie.

Do ust. 3go.

Związkowi komunalnym własnego liwierowania nie wolno zatrzymać sobie nic z dodatków im placonych przez rzeszowe miejsce zbożowe. Wynagrodzenie ich regulowane jest w § 30tym. Do osób, którym się płacić mają dodatki bez krócenia, należą komisjonerzy, podkomisjonerzy itd., którzy rzeczywiście zakupują u rolników. Do nich też można liczyć przełożonych gmin, o ile mieli udział w zakupieniu. Za swoją czynność według §§ 38, 39 jednak gminy z tych dodatków nie mogą być odszkodowane.

Wskaza się szczególnie do przepisów zdania 2go.

Do ust. 4go.

Rozporządzenia rzeszowego miejsca zbożowego doreczone będą związkom komunalnym za pośrednictwem krajowego urzędu zbożowego. Możliwym żądaniem rzeszowego miejsca zbożowego do liwierowania zboża chlebowego z zapasów związku komunalnego własnego liwierowania nabytych dla swojej własnej potrzeby gospodarczej, związek komunalny powinien zadośćuczynić bez oporu.

Do ust. 5go.

Wyższe władze administracyjne powinny dozorować nad wypełnieniem obowiązków przysługują-

nych związków komunalnym własnego liwerowania według ust. 1go do 4go. O ujęciu prawa własnego liwerowania rozstrzygnie dyrektorium oddziału administracyjnego rzeszowego miejsca zbożowego. O rozstrzygnięciu uwiadamia związków komunalnych krajowy urząd zbożowy.

Do § 4go ust. 1go.

Wszystkie związki komunalne, które nie rozporządza dostatecznymi zapasami do własnego gospodarowania (§ 32) albo dobrowolnie się wyrzekają onegoż, najpóźniej do 15. lipca b. r. związki komunalne własnego gospodarowania zaś, które nie chcą liwersować, jako też związki komunalne, których wniosek o dozwoleniu własnego gospodarowania odrzucony został, natychmiast po odebraniu rozstrzygnięcia na wniosek własnego gospodarowania, powinny przedstawić do ustanowienia rzeszowemu miejscu zbożowemu, oddziałowi interesów, bezpośrednio najmniej dwóch komisjonerów, którzy odpowiadają żądaniu § 29go.

Do ust. 2go.

W związkach komunalnych własnego gospodarowania, które nie są zarazem „właśni liweranci” do nabycia zboża chlebowego upoważnione jest wyłącznie rzeszowe miejsce zbożowe, oddział interesów; przekazuje ono z kwot dla nie nabytych związku komunalnemu zboże ku jego potrzeby własnego gospodarowania u swych komisjonerów.

Do § 36go.

Wypełnienie obowiązków nałożonych w § 36tym na rzeszowe miejsce zbożowe przez związki komunalne własnego gospodarowania żądane być może w miarę warunków interesowych postanowionych przez rzeszowe miejsce zbożowe, oddział interesów.

Zadania gmin.

Do § 37go ust. 1 i 2go.

Do porównania postanowienia wykonawcze do § 22 i § 6 ust. 2go.

Do § 38go.

Związki komunalne wydać mają bliższe postanowienia o zameldowaniu niepotrzebowanych kwot zboża siewnego, które muszą być dostawione.

Do § 39go ust. 2go.

Do porównania postanowienia wykonawcze do § 27go.

Do § 40go.

Do porównania postanowienia wykonawcze do § 24go i cyfry 13 do 15 informacji ku prowadzeniu kartki gospodarczej i t. d.

Do § 41go.

Postanowienia wykonawcze do § 25 maja zastosowanie w duchu odpowiednim.

Do § 42go.

Wskaza się do tego, że gmina za swoją czynność ma być odszkodowana od związku komunalnego.

IV. Wywłaszczenie.

Do § 43go.

Rozporządzenie wydaje naczelnik powiatu, w powiatach miejskich zarząd gminy. Jeżeli wnosząco o wywłaszczenie dla związku komunalnego, rozstrzygnie wyższa władza administracyjna.

Do § 47go.

Po sprzedaży i wywłaszczeniu posiadzcicieli jednakże obowiązany jest do zachowania i pielegnowania zapasów i za to odpowiada. Prekroczenia karane będą według § 80go ust. 1go cyfra 3.

V. Przerabianie owoców i obrót z nich wyrobionych.

Do § 49 ust. 1go.

Właściwą władzą jest naczelnik powiatu, w powiatach miejskich zarząd gminy.

Du ust. 2go.

Obowiązanie zakładów do dostawienia wszystkich płodów, włącznie odłamek, ma znaczenie też w przypadku przerabiania płodów dla samopatrychcieli. Prekroczenia karygodne są podług § 80 ust. 1 cyfra 11, § 81.

Do § 50go.

Do osób zlecenie mających rzeszowego miejsca zbożowego należała niewiadomie urzędnicy, nadzór, ustawieni przez oddział interesowy. Opatrzeni są szczególnym wykazem.

Właściwą władzą w myśl przepisu w ust. 2 zd. 3. jest też gmina.

Do § 52go.

Składa się szczególny obowiązek na związki komunalne do ścisłego przestrzegania przepisów w § 52ym. Podług tego związkom komunalnym wolno wyrabiać drobnej kaszy tylko za pozwoleniem rzeszowego miejsca zbożowego.

Do § 53go.

Wyższe władze, które chcą postanowić zapłaty i wynagrodzenia przedtem się połączyć powinny z krajowym urzędem zbożowym.

Do § 54go.

Wskaza się do przepisów prawidłowych, okólnikiem państwowego komisarsza użyczenia ludności z dnia 23. marca 1917 — Vla 1448 — zaznajomionych i do okólnika pruskiego krajowego urzędu zbożowego dotyczącego się młynów na zamian z dnia 24. maja 1917. R. M. 2078.

VI. Regulowanie zużycia.

1. Ogólne przepisy.

Wskaza się do § 75tego, co się tyczy dalszego znaczenia wydanych przepisów o regulowaniu zużycia na mocy rozporządzenia o zbożu chlebowem z dnia 25. stycznia 1915 r. (rz. g. ust. str. 35) 28. czerwca 1915 r. (rz. g. ust. str. 363) 29. czerwca 1916 (rz. g. ust. str. 613, 782) jako też rzeszowej ordynacji zbożowej dla żniwa 1917 z dnia 21. czerwca 1917 (rz. g. ust. str. 507) rzeszowej ordynacji zbożowej dla żniwa 1918 z dnia 29. maja 1918 r. (rz. g. ust. str. 434) i rzeszowej ordynacji zbożowej dla żniwa 1919 z dnia 18. czerwca 1919 (rz. g. ust. str. 525).

Do § 58go.

Za cukierników w myśl rzeszowej ordynacji zbożowej nie uchodzą fabryki keksowe i tem podobne fabryki, którem liweruje rzeszowe miejsce zbożowe według § 18go ust. 1c.

Do § 59go.

Do litery a.

Postanowienie najnowszych cen ma nastąpić natychmiast, o ile się to jeszcze nie stało.

Do litery c.

Dostawienie maki piekaczom, handlerzom itd. nastąpić może tylko przez miejsce podzielnajace bądź to urzędowe bądź najmniej pod bezpośrednim dozorem i odpowiedzialnością związku komunalnego czynnie i to tylko po stosunku rzeczywistego spożebowania, które usprawiedliwione być musi przez poprzednie oddanie ściagnionych odcinków kartek chlebowych odnośnie marek chlebowych i przez wykazanie spożebowanej maki tygodniowej, podać się mające według cyfry 23 informacji ku prowadzeniu kartki gospodarceji. Zakazane jest bezpośrednie udzielenie maki przez młyn bez odpowiedniego przekazania miejsca podzielnajacego maki i karygodne podług § 12 ust. 2 i § 80 ust. 1 cyfry 11. Kierowanie miejsca podzielnajacego maki przenoszone nie może być ani na młynarza zatrudnionego przez związek komunalny ani na komisjonera albo piekacza ani na przynależnego albo umieszczonego tychże.

Do litery d.

Wydanie tak zwanych książek chlebowych już nie jest dozwolone. Chleb i mąka uprawnionym do zaopatrzenia oddane być mogą tylko na kartki chlebowe (podroczne kartki chlebowe.) To się też rozumie o gospodach, traktierniach itp. Co się tyczy prowadzenia spisu kartek chlebowych przez gminy i spisów potrzeby maki przez związki komunalne, wskaza się do cyfry 22 i 24 informacji ku prowadzeniu kartki gospodarceji.

Przy podaniu przepisanych okólnikiem pruskiego krajowego urzędu zbożowego z dnia 6. sierpnia 1919 — R M 5604 D — miesięcznych żądań maki przez związki komunalne bez własnego gospodarowania i wykazania potrzeby maki przez związki komunalne własnego gospodarowania, zarazem usprawiedliwione powinno całkowite spożebowanie maki, jako się wykazało za przedostatni przeciąg czasu zaopatrzenia od 16. jednego do 15. następujacego miesiąca z spisu potrzeby maki (do porównania cyfrę 24 informacji ku prowadzeniu kartki gospodarceji).

Do litery e.

Wskaza się wyraźnie do obowiązku tym przepisom nałożonego na związki komunalne.

Do litery g.

Wskaza się wyraźnie do obowiązku ogłoszenia związków komunalnych.

Do § 60g.

Przy postanowieniu ceny maki należy się pochodzić z tego, że podzielenie maki przez władzę własnej administracyi zapewnić ma ludności, o ile można tani chleb, z drugiej strony zaś przy oddaniu maki pokryte mają być własne koszta, to jest cena zakupna i wszystkie poboczne koszta (najemne od worków, koszt składowe, odsetki, ogólne koszta interesowe miejsca podzielnajacego maki i t. d.).

Wyższe władze administracyjne powinny się starać o to, żeby za wielkie różnice cen maki i chleba uniknięte były w związkach komunalnych swego obwodu.

Do § 61g.

Do litery e.

Prawo dane związkom komunalnym ma ich m. i. usposobić, wyłączyć takie piekarnie, których

obróót dla braku zdającego personelu piekarskiego albo braku wystarczajacego materjalu palenia prowadzone być może tylko niedostatecznie albo niestosunkowo wielkimi trudnościami. Mianowicie powiaty miejskie powinny będą troskliwie badać pytania stosownego do celu ukształtowania zakładów piekarskich. W stosownych przypadkach powinno będzie dać udział piekaczom, którzy zaniechać muszą swój obrót, przy sprzedawaniu chleba.

Do § 62g.

Blizsze przepisy odbiera jeszcze związki komunalne względem porównania strawy skutecznicie się mającego przez związki komunalne dla dzierżycieli zwierząt, którzy nie są zaopatrzeni w miarę § 8 ust. 1 cyfra 3 z przekazanymi im przez rzeszowe miejsce zbożowe albo w razie własnego dostawienia (§ 33) zostawionymi zapasami zboża na strawę.

2. Szczególne przepisy dla samoopatrzycieli.

Do § 63g.

Na mocy § 67g niniejszem się przepisuje, że wszystkie związki komunalne mają wydać rozporządzenie, podług którego prawo własnego opatrzenia zbożem chlebowem przynajmniej się tylko takim zakładom rolniczym, których zapasy wystarczą do używania samoopatrzycieli aż do 15. sierpnia 1921 r. Dopuszczeni są dlatego „pełnosamoopatrzyciele“, nie tak zwani „częściowi samoopatrzyciele.“ Przedsiębiorca rolniczego zakładu, którego zboże chlebowe sam przez się uprawione w roku żniwowym 1920tym nie wystarcza do używania wszystkich do zakładu należących samoopatrzycieli, ile zameldować tyle przynależnych do gospodarstwa itd. (p. § 8 ust. 2) jako pełnosamoopatrzycieli, ile może użyć swoim zbożem chlebowem aż do 15. sierpnia 1921 r. Drugich przynależnych do gospodarstwa należy zameldować za osób uprawnionych do zaopatrzenia; ci też opatrzeni być muszą od początku nowego roku żniwowego kartkami chlebowymi przez związek komunalny.

Przykupienie zboża chlebowego przez przedsiębiorcę rolniczego zakładu i ustapienie zboża chlebowego onemu przez związek komunalny do tego celu, żeby umożliwić samozaopatrzenie zgola wcale albo w większej mierze jest kazane.

Od przypuszczenia, że przedsiębiorca zakładu rolniczego dotychczas był przyzwyczajony sam sobie upiec swój chleb, prawo własnego zaopatrzenia zawisłem uczynione być może tylko za pozwoleniem krajowego urzędu zbożowego.

Co się tyczy spisów samoopatrzycieli prowadzić się mających przez gminy wskaza się do cyfry 6 informacji ku prowadzeniu kartki gospodarceji. Do porównania też postanowienia wykonawcze do § 65g.

Do § 64g.

Do porównania oddział II „przepisów zużycia i mielenia“, cyfry 18 do 21 informacji ku prowadzeniu kartki gospodarceji.

Pozwolenie pod literą a § 64g wymienione przerabianie zboża w własnych albo cudzych zakładach na atest pozwalajacy, odpada bezzwłocznie w przypadkach, w których zakład zamknięty został z powodów policyjnych. To ma znaczenie mianowicie na zakaz używania młynów śrotowych nieprzemysłowych ku rozdrobnieniu zboża na cele pokarmu i strawy. Jeżeli, co się zamierza, miało-

by być odstąpiono od racjonowania owsa na cele strawne, wtenczas też odpada potrzeba przepisać wystawienia kartki do mielnia albo śrótowania owsa.

Do litery b upoważnia się wyższych władz administracyjnych, udzielić na wniosek zezwolenie na to, że, w przypadkach, w których wystawienie kartek do mielenia i śrótowania przez powiat wiejski (związek zaopatrzenia) podług stosunków stałoby się nader ciężkim, upoważnienie to może być przenoszono na miejskie władze policyjne, skoro miejska policja piastują przełożeni urzędu, rządzący, wiejscy burmistrzowie (w prowincyi reńskiej) albo komisarze obwodowi. Do porównania rozporządzenia państwowego komisarza używienia ludności z dnia 8. czerwca 1918 r. VI c 1528).

Wreszcie, nie zaświśle od rewizji następujących przez urzędników dozoruujących rzeszowego miejsca zbożowego, czuwano ma być nad samoopatrzycielami względem przedwczesnego i niedopuszczonego spożyczenia i strawienia jako też nad młynami samoopatrzycieli i innemi zakładami, zatrudnionemi dla samoopatrzycieli, przez regularne badania ponownie. Władze miejscowe policyjne powinny zadośćuczynić wzywaniu w tym względzie odebranem przez związki komunalne. Jeżeli się przyciąga do rewizji żandarmerii i innych urzędników policyjnych, pouczeni być mają dokładnie przedtem przez stosownych znawców. Oprócz tego, o ile można, ustanowiony ma być przez związki komunalne, szczególny urzędnik kontroler, który posiada potrzebnych znajomości fachowych.

Wskaza się na upoważnienia przymusowe przeciw niewierzytelnym samoopatrzycielom i młynom samoopatrzycielom i t. d. (§ 71 ust. 2).

Do § 65go.

Związki komunalne powinny badać, czy podług stosunków ma być użyte upoważnienie § 65go dla swojego obwodu albo jego części. Aż do 1. sierpnia br. wyższe władze administracyjne powinny wiadomosci krajowy urząd zbożowy, w których związkach komunalnych swojego obwodu nastąpiło regulowanie podług § 65go.

Wskaza się szczególnie do powinności bezzwłocznego doniesienia rzeszowemu miejscu zbożowemu, jeżeli związek komunalny używa prawa § 65 ust. 1go.

3. Doprowadzenie regulowania zużycia.

Do § 66go.

Wydziałów wybierają wydziały powiatowe, w powiatach miejskich i gminach (porówn. § 68) zarząd gminy.

Do § 67go ust. 1go.

Dozórowanie nad obrotem interesowym związków komunalnych jest rzeczą wyższej władzy administracyjnej. Ona może przepisać rodzaj regulowania albo w razie potrzeby wydać rozporządzenia dla wszystkich albo pojedynczych związków komunalnych swojego obwodu. Państwowemu komisarzowi używienia ludności zastrzega się prawo wydania ogólnych rozporządzeń o rodzaju wykonania dozoruowania.

Do ust. 2go.

Wskaza się szczególnie związków komunalnych do powinności w tym ustępie zasadnionej w obec rzeszowego miejsca zbożowego.

Do ust. 3go.

Osobno regulowane jest zaopatrzenie chlebem w ruchu podróży, dla wojskowych urlopniaków, dla cudzoziemców i żeglarzy wewnętrznych.

Do § 68go.

Ma się uniknąć różnicy w regulowaniu zużycia wśród związku komunalnego o ile można. (Do porówn. § 67 ust. 1). Wyższe władze administracyjne zwrócić na to mają szczególną uwagę.

Do § 69go.

Rozporządzenie w myśl §§ 58 do 68 wydaje wydział powiatowy, w powiatach miejskich i gminach. (§ 68) zarząd gminy.

VII. Przepisy wykonawcze.

Do § 71go ust. 1go.

Do zamykania zakładu właściwa jest miejscowa władza policyjna.

Do ust. 2go.

Ujęcie własnego zaopatrzenia nastąpi przez naczelnika powiatu, w powiatach miejskich przez zarząd gminy. Jeżeli zachodzi przypuszczenie należy się użyć stanowczo tego prawa.

Ujęcie własnego zaopatrzenia rozciąga się tylko na zapasy zboża przeznaczonego do ludzkiego pokarmu ale nie na kwoty do strawienia i do siewu zwolnione. Szczególnie się wskaza do tego, że ujęcie prawa własnego zaopatrzenia ma być orzeczone na całą resztę roku gospodarczego.

Do § 72go ust. 1go.

Jeżeli rzeszowe miejsce zbożowe tego żąda, związek komunalny obowiązany jest orzec za przypadłych wspomniane zapasy i to zasadniczo na korzyść rzeszowego miejsca zbożowego.

Jeżeli zapasy, będące w własności związku komunalnego, miały być uznane przypadłymi, właściwa do tego jest wyższa władza administracyjna.

Ku zabezpieczeniu związków komunalnych przed orzeczeniem przypadłości mają upoważnić urzędników dozoruujących rzeszowego miejsca zbożowego, domagania się tymczasowego ustnem oświadczeniem wobec posiadzcicieli takich zapasów i zakazania każdej zmiany rzeszowej i miejscowej zapasów aż do ostatecznego rozstrzygnięcia związku komunalnego. Przekroczenie tego zakazu karygodne jest podług § 80 ust. 1. cyfry 12.

Do § 73go ust. 2go.

Miejsce pośrednicze w myśl ustępu 2go jest krajowy urząd zbożowy w Berlinie 50, Kurfürstendam 235.

Krajowy urząd zbożowy ma dozór nad wypełnieniem rzeszowej ordynacyi zbożowej i postanowień wykonawczych do niej wydanych wśród pruskiego obszaru państwowego.

Mianowicie jest jego powinnością:

- a) postanowić udział potrzeby pruskich związków komunalnych wśród ogólnego udziału potrzeby pruskiego państwa postanowionego przez rzeszowe miejsce zbożowe według przepisów wydanych przez rzeszowe miejsce zbożowe;
- b) zażądać od pojedynczych związków komunalnych kwoty owoców postanowionych przez rzeszowe miejsce zbożowe, dostawiać

- się mających przez pruskie związki komunalne i postanowić terminy dostawienia;
- c) zawiadywać krajowem oszczędzaniem. W tym względzie wydane rozporządzenie krajowych władz centralnych i krajowego urzędu zbożowego pozostają w mocy, o ile nie są znieszone wyraźnie szczególnie rozporządzeniem;
- d) badać przedwstępnie wniosków według § 32 o udzielenie własnego gospodarstwa związków komunalnych;
- e) dać zdanie o wnioskach dotyczących się tworzenia wzajemnych obwodów zaopatrzenia (porównaj postanowienia wykonawcze do § 1).
- f) wydać ogólne przepisy o regulowaniu zużycia (porównaj postanowienia wykonawcze do § 67). Wyższe władze administracyjne powinny stosować się przy wykonaniu przysługujących im według § 67 praw do zasadniczych rozporządzeń krajowego urzędu zbożowego i jemu udzielić wiadomości na żądanie. Krajowy urząd zbożowy może też rewidować na miejscu wykonania rozporządzeń wydanych przez wyższe władze administracyjne i związki komunalne o składaniu, dozorowaniu i spotrzebowaniu zapasów związków komunalnych i ich sprawowanie interesów.
- Do pokrycia kosztów administracyjnych krajowego urzędu zbożowego muszą mieć w pogotowiu związki komunalne na rozporządzenie państwowego komisarza używania ludności część wynagrodzenia przystojącego im podług § 30go rz. o. zb.

Do § 74go ust. 1go.

O związkach komunalnych postanowienie jest wydane w przepisach wykonawczych do § 1go. Gminami są gminy miejskie i wiejskie, jako też samodzielne obwody dóbr w myśl ordynacji miejskich i wiejskich. Właściwa władza pojedynczo postanowiona została ze względu na różnorodność

właściwości. Wyższą władzą administracyjną w myśl rzeszowej ordynacji zbożowej i tego rozporządzenia wykonawczego jest prezydent rejencji, dla związków komunalnych do swojego urzędowego obwodu należących zaś przewodniczący państwowego miejsca podzielenia dla Wielkiego Berlina.

Do ust. 2go.

Po zmianie, uzupełnieniu albo nowobrzmieniu postanowień wydanych przez związki komunalne albo gminy o regulowaniu zużycia (§§ 58 do 65) podane być muszą krajowemu urzędowi zbożowemu najpóźniej do 1. września 1920 r. 5 egzemplarzy urzędowej gazety, która zawiera dosłowne brzmienie tych postanowień ważnych od 16. sierpnia 1920 r. Od wszystkich przyszłych zmian wspomnianych postanowień należy się posłać zawsze natychmiast 5 egzemplarzy krajowemu urzędowi zbożowemu.

VIII. Przepisy przejściowe.

Do §§ 76 do 78.

Oznajomienie wzorów drukowanych nastąpi przez krajowy urząd zbożowy. Doniesienia związków komunalnych należy się podać bezpośrednio rzeszowemu miejscu zbożowemu.

Wskaza się szczególnie do postanowień § 78a co do obowiązku podania owsa z przeszłych żniw i jego zajęcia.

IX. Przepisy zakończone i karne.

Do § 80go ust. 1go.

- Zwraca się uwagę do nowych przepisów karnych. Karygodne są teraz po
- Nr. 4 przekroczenia przepisów § 8a zd. 2 i 3. § 9 zd. 2 i przepisów wydanych na mocy §§ 8a i 9 zd. 1.
- Nr. 10 przekroczenia obowiązku doniesienia owsa z przeszłych żniw (§ 78a ust. 1).
- Nr. 12 przekroczenia § 5 ust. 4 i rozporządzeń wydanych na mocy § 62go.

Berlin, 16. czerwca 1920 r.

Pruski komisarz państwowy używania ludności.

W. z. Rötger.

Minister handlu i przemysłu

z. p. Neuhaus.

Minister rolnictwa, domów i lasów.

z. p. D. Abicht.